

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

19 december 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET MIDDELENBEGROTING 2001

DECREET ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2001

DECREET BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2001

RESOLUTIE UITVOERING VAN PUBLIEK-PRIVATE SAMENWERKING EN HET OPRICHTEN
VAN EEN KENNISCENTRUM

Inhoud

Nr. 16

Dinsdag 19 december 2000
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Wijziging in verwijzing naar commissie	1
Met redenen omklede moties	
Indiening	1
Verslagen	
Indiening	2
Teksten aangenomen door de Commissie	
Indiening	4
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening en verwijzing	4
Mededeling van het Kinderrechtencommissariaat	
Indiening en verwijzing	5
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-RAAD)	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	5
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	5
Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001	
– 13 (2000-2001) – Nr. 1 : Toelichtingen	
– 14 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3 : Ontwerp van decreet	
– 16 (2000-2001) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof	6
Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001	
– 13 (2000-2001) – Nr. 1 : Toelichtingen	
– 15 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 10 : Ontwerp van decreet	
– 16 (2000-2001) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof	6
Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001	
– 463 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 19	6
Voorstel van resolutie van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer c.s. betreffende de uitvoering van Publiek-Private Samenwerking en het oprichten van een Kenniscentrum	
– 128 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2	

Algemene bespreking

6

Sprekers : de heren Frans De Cock, verslaggever, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Filip Dewinter, Ludo Sannen, Kris Van Dijck en Chris Vandenbroeke, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, minister Dirk Van Mechelen, minister Marleen Vanderpoorten en minister-president Patrick Dewael

Regeling van de werkzaamheden

33

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.07 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

- Voorstel van resolutie van de heren Joachim Coens, Paul Wille, Bruno Tobback en Herman Lauwers en mevrouw Isabel Vertriest betreffende de ruimtelijke ordening en de nood aan beleidsaandacht voor kinderen en jongeren – 506 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Freddy Feytons, John Taylor : gezondheidsredenen ;

Gilbert Bossuyt, Dominiek Lootens-Stael : ambtsverplichtingen ;

Patrick Hostekint, Jan Penris : familieverbindingen.

Wijziging in verwijzing naar commissie

- Voorstel van resolutie van mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Rufin Grijp en Sven Gatz betreffende een gewaarborgde minimumvertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen in de plaatselijke besturen – 491 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken (i.p.v. de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand).

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Dominiek Lootens-Stael, Johan Demol en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende de niet-toepassing van het subrogatierecht door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht – 503 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.
- Voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq, de heer Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ingrid van Kessel en de heer Gilbert Vanleenhove betreffende een toekomstgericht beleid dat meer perspectieven biedt aan verpleegkundigen – 504 (2000-2001) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Carl Decaluwe tot besluit van de op 13 december 2000 door de heer Paul Van Grembergen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de eventuele overname van het uitgeversbedrijf Tijd en de gevolgen voor de pluriformiteit van de pers in Vlaanderen – 505 (2000-2001) – Nr. 1
- Met redenen omklede motie van de heren Kris Van Dijck, Frans Ramon, Lucien Suykens en Gilbert Vanleenhove tot besluit van de op 14 december 2000 door de heer Julien Librecht in

Voorzitter

- commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over politiek op school
– 507 (2000-2001) – Nr. 1
- Met redenen omklede motie van de heren Julien Librecht en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 14 december 2000 door de heer Julien Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over politiek op school
– 508 (2000-2001) – Nr. 1
-
- VERSLAGEN**
- Indiening**
- De voorzitter** : De volgende verslagen werden ingediend :
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over de beleidsbrief Financiën en Begroting, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 436 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Mark Van der Poorten over de beleidsbrief Ambtenarenzaken, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 437 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Jacques Laverge over de beleidsbrief Extern economisch beleid, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 438 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Herman De Loor over de beleidsbrief Vlaams Woonbeleid, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 439 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over de beleidsbrief Sport, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 440 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Herman De Loor over de beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden en Stedenbeleid, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 441 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jos Bex over de beleidsbrief Leefmilieu, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 442 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Laurys over de beleidsbrief Landbouw, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 443 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwerkerke over de beleidsbrief Landbouw, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 443 (2000-2001) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over de beleidsbrief Cultuur, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 444 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over de beleidsbrief Jeugd, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 445 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer Sven Gatz over de beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 446 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Patrick Hostekint over de beleidsbrief Ontwikkelingssamenwerking, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 447 (2000-2001) – Nr. 2.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer Sven Gatz over de beleidsbrief De Vlaamse Rand, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 448 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over de beleidsbrief Monumenten-Landschappen-Archeologie, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 450 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel over de beleidsbrief Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 451 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Laurys over de beleidsbrief Werkgelegenheid, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 452 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke over de beleidsbrief Werkgelegenheid, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 452 (2000-2001) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Laurys over de beleidsbrief Toerisme, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 453 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Laurys over de beleidsbrief Wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 454 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke over de beleidsbrief Wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 454 (2000-2001) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over de beleidsbrief Media, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 455 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Erik Matthijs over de beleidsbrief Ruimtelijke Ordening, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 456 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke over de beleidsbrief Economie, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 457 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke over de beleidsbrief Economie, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 457 (2000-2001) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jul Van Aperen over de beleidsbrief Mobiliteit en Openbare Werken, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 458 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jul Van Aperen over de beleidsbrief Energie, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 459 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André van Nieuwkerke over de beleidsbrief Onderwijs en Vorming, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 460 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Frans Ramon over de beleidsbrief Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, Beleidsprioriteiten 2000-2001 – 461 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over de beleidsbrief Planning en Statistiek, Beleidsprioriteiten 2000-2001

Voorzitter

- 462 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Dany Vandenbossche over het ontwerp van decreet betreffende de amateurkunsten
– 482 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Chokri Mahassine over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk
– 487 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer André Denys op het ontwerp van decreet houdende toekenning van een korting op de personenbelasting
– 489 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Jacques Laverge over de gedachtewisseling met betrekking tot de opvolging en voortgang van de standpuntbepaling inzake Europese Aangelegenheden met de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
– 496 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het voorstel van resolutie van de heren André Denys, Lucien Suykens, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke betreffende een definitie voor beleids- en betalingskredieten
– 501 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen over de hoorzitting over de parlementaire initiatieven betreffende opvoedingsondersteuning
– 509 (2000-2001) – Nr. 1.

TEKSTEN AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende Teksten aangenomen door de Commissie werden ingediend :

- Tekst aangenomen door de Commissie van het voorstel van decreet van de heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen, Herman Lauwers en Marino Keulen houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid
– 484 (2000-2001) – Nr. 3.
- Tekst aangenomen door de Commissie van het voorstel van decreet van de heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen, Herman Lauwers en Marino Keulen houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen
– 485 (2000-2001) – Nr. 3.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Vooruitgangsrapport 1999 van de Vlaamse Liga tegen Kanker (VLK), opgesteld in het kader van de convenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VLK
(DOC 70/2000-2001) ;
 - Achtergrond bij het ontwerp-Milieujaarprogramma 2001
(DOC 71/2000-2001)
- Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening ;
- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 30 september 2000 en de nieuwsbrief kasbeheer van september 2000
(DOC 76/2000-2001) ;

Voorzitter

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 oktober 2000 en de nieuwsbrief kasbeheer van oktober 2000 (DOC 77/2000-2001).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT
Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende mededeling van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies van het Kinderrechtencommissariaat over het verzoekschrift van de heer Jan Bal betreffende de ruimtelijke ordening en de nood aan beleidsaandacht voor kinderen en jongeren (DOC 69/2000-2001).

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

Deze mededeling van het Kinderrechtencommissariaat ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)
Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies van 7 december 2000 over het ontwerp-Milieujaarprogramma 2001 (DOC 72/2000-2001) ;
- Briefadvies van 7 december 2000 over de ontwerpbesluiten houdende de voorwaarden en de

procedures tot 1) aanwijzing van de beheerders van de distributienetten voor elektriciteit, en 2) toekenning van een leveringsvergunning voor elektriciteit (DOC 73/2000-2001) ;

- Oriëntatienota van 7 december 2000 "Naar een toekomstvisie voor Vlaanderen" naar aanleiding van de Kleurennota van de Vlaamse regering (DOC 74/2000-2001) ;
- Advies van 7 december 2000 over de opdracht, functie en structuur van de Mina-Raad (DOC 75/2000-2001).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF
Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 126/00 van 6 december 2000 ;
- Arrest nr. 127/00 van 6 december 2000 ;
- Arrest nr. 128/00 van 6 december 2000 ;
- Arrest nr. 129/00 van 6 december 2000 ;
- Arrest nr. 130/00 van 6 december 2000.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF
Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 1971, 1972, 2006 en 2015 (samen-gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2051.

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001

- 13 (2000-2001) – Nr. 1 : Toelichtingen
- 14 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3 : Ontwerp van decreet
- 16 (2000-2001) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001

- 13 (2000-2001) – Nr. 1 : Toelichtingen
- 15 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 10 : Ontwerp van decreet
- 16 (2000-2001) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001

- 463 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 19

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer c.s. betreffende de uitvoering van publiek-private samenwerking en het oprichten van een Kenniscentrum

- 128 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001, het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001, het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001 en het voorstel van resolutie van mevrouw Demeester c.s. betreffende de uitvoering van publiek-private samenwerking en het oprichten van een Kenniscentrum, dat in samenhang met het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001 werd behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen.

Het Uitgebreid Bureau stelt voor om de algemene besprekingen van de drie ontwerpen van decreet samen te voegen tot één enkele algemene bespreking.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, heeft het woord.

De heer Frans De Cock, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw en heren ministers, geachte leden, op 9, 16 en 22 november en op 6 december onderzocht de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting en het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 2001. Gezien de nauwe band tussen de middelen- en de uitgavenbegroting werd één enkel verslag opgemaakt over deze twee ontwerpen van decreet.

Volgens de minister-president is men bij het opmaken van de begroting voor 2001, naar analogie met de vorige begroting, uitgegaan van erg voorzichtig ingeschatte parameters. Zo werd de inflatie geraamd op 1,5 procent en de reële BNI-groei op 2,5 procent. De Vlaamse regering voldoet met deze begroting opnieuw aan de verplichtingen inzake de normering. Met een vooropgesteld begrotingssaldo van minstens 13,9 miljard frank volgt de Vlaamse regering het door de Hoge Raad van Financiën in zijn strengste scenario uitgetekende pad, het zogenaamde scenario B.

Vlaanderen is overigens de enige deelstaat die zich conformeert aan dit strengste scenario. Enkel dankzij dit Vlaamse begrotingsoverschot is het voor de Belgische overheid in zijn geheel mogelijk om tegemoet te komen aan het Stabiliteits- en Groeipact dat werd afgesloten op Europees niveau. Vlaanderen blijft ook beduidend meer schuld afbouwen dan aanvankelijk door de Hoge Raad voor Financiën werd voorzien. Door deze substantiële schuldafbouw wordt eveneens nieuwe terugkerende beleidsruimte gecreëerd, door het dalen van de rentelasten in de primaire uitgaven. De Vlaamse regering bestendigt met deze begroting tevens haar oorspronkelijke verbintenis tegenover het parlement dat het overschakelen naar de HRF-norm, een norm berekend op betalingskredieten, niet tot doel had de betalingskredieten een ongebreidelde groei te laten kennen. Uit de cijfers blijkt dan ook dat de percentuele aangroei van de betalingskredieten vrijwel gelijk is aan de percentuele aangroei van de beleidskredieten.

Een aantal parlementsleden uitte twijfels bij de grootte van de beleidsruimte voor de hele zittingsperiode waarover de Vlaamse regering meende te kunnen beschikken bij de aanvang van deze periode. De minister-president stelt er zeker van te zijn dat de beschikbare beleidsruimte over de hele zittingsperiode meer dan 200 miljard frank zal bedragen. Vooreerst zal de geraamde som van 121 miljard frank die voortvloeit uit de toepassing van de

De Cock

bijzondere financieringswet worden overschreden. De middelen die voortspruiten uit privatiseringen en PPS zijn nog niet opgenomen in deze begroting. Er is ook het pakket van heroverwegingen, dat wordt geraamd op 35 miljard frank of jaarlijks ongeveer 7 miljard frank. De regering is erin geslaagd om bij deze begrotingsopmaak 2001 ook deze limiet te halen. De uitgavenbegroting bedraagt aldus 660,8 miljard frank in betalingskredieten, zodat het begrotingsoverschot uitkomt op 13,9 miljard frank.

Inzake de afbouw van de overheidsschuld heeft de Vlaamse regering de ambitie om de Vlaamse schuld tegen het einde van de legislatuur met de helft te verminderen tot 112 miljard frank in 2004. De vorige Vlaamse regering heeft terzake ook het goede voorbeeld gegeven, zodat de Vlaamse schuld eind 2000 zal zijn teruggebracht tot 216 miljard frank. Dit betekent dat op twee jaar tijd de Vlaamse schuld met 24 percent of 67 miljard frank zal zijn afgenomen. Dit zorgt ervoor dat voor het Amerikaanse ratingbureau Standard & Poor's Vlaanderen de hoogst mogelijke rating voor een deelstaat kreeg toegewezen : AA+.

In de loop van 2001 zal de Vlaamse regering 28,7 miljard frank aflossen op het totale bedrag aan directe en indirecte schulden die in 2001 op eindvervaldag zal komen. Het verschil tussen het begrotingssaldo van 13,9 miljard frank en deze 28,7 miljard frank bedraagt dus 14,8 miljard frank. Dit bedrag zal worden gefinancierd door kasoverschotten en opbrengsten uit privatiseringen. De schuldafbouw is uiteraard de meest toekomstgerichte manier van werken. Elk miljard frank dat wordt afgelost, genereert 60 miljoen frank recurrente beleidsruimte.

Gezien deze schuldevolutie meent de minister-president dan ook dat de vraag rijst wat het optimale schuldniveau is na de goedkeuring van het Sint-Hedwigakkoord. De minister-president stelt voor dat aan de Hoge Raad voor Financiën wordt gevraagd wat de ideale schuldpositie voor de Vlaamse Gemeenschap is na het uitvoeren van dit Sint-Hedwigakkoord, dat in een verruimde fiscale autonomie voor Vlaanderen voorziet.

De minister-president wijst er vervolgens op dat de mechanismen van de bijzondere financieringswet ervoor zorgen dat hogere of lagere ontvangsten voortvloeiend uit de evolutie van de economische groei en/of inflatie, pas met een jaar vertraging effect zullen ressorteren op de Vlaamse schatkist. De federale regering voorziet dan ook voor de begro-

ting 2001 in sterk groeiende transfers naar de deelstaten. Daarom meent de Vlaamse regering dat de Vlaamse begroting 2001 voorzichtig werd opgesteld en dat een deel van de meeruitgaven, waarin is voorzien in de federale begroting 2001, bij de begrotingscontrole 2001 in de Vlaamse begroting terug te vinden zal zijn. De kritiek zou dus kunnen worden luiden dat de Vlaamse middelenbegroting te voorzichtig werd ingeschat. De minister-president verkiest deze voorzichtigheid.

De implementatie van het Sint-Hedwigakkoord betekent niet dat er nu voor alle maatschappelijke behoeften voldoende geld zal aanwezig zijn, maar wel dat er nog binnen deze legislatuur meer middelen zullen zijn. Het debat draait nu al rond de vraag voor welke vormen van fiscale verlaging zal worden geopteerd nadat de bijzondere financieringswet in de loop van volgend jaar zal zijn gewijzigd. Aangezien de hervorming van deze bijzondere financieringswet nog niet is doorgevoerd, betekent dit eveneens dat het ontwerp van decreet houdende toekenning van de afcantiemen op de personenbelasting behouden blijft.

De minister-president benadrukt dat de Vlaamse regering vasthoudt aan een lastenverlaging met een begrotingsweerslag binnen deze legislatuur van 50 miljard frank. Deze lastenverlaging houdt ook het wegwerken van de werkloosheidsval en maatregelen ten gunste van de kinderopvang in.

Samengevat kunnen we stellen dat in de begroting 2001 6,4 miljard frank vervat zit voor de beloofde afcantiemen, waardoor gecumuleerd met de 3,2 miljard frank uit de begroting 2000 er in 2001 voor 9,6 miljard frank aan afcantiemen kan worden uitbetaald. Over het afschaffen van het kijk- en luistergeld zal worden gesproken naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2002, na de goedkeuring van de bijzondere financieringswet door de federale wetgevende organen. De minister-president besluit zijn uiteenzetting over de fiscaliteit door het Vlaams Parlement op te roepen tot een parlementair debat over de fiscaliteit.

Ook in de begroting 2001 zal Vlaanderen net als vorig jaar de strengste HRF-norm respecteren. Bij deze gelegenheid benadrukt de regering dat Vlaanderen hierdoor reeds meer dan 90 miljard frank méér heeft gedaan dan door de HRF werd opgelegd. Dit lijkt in alle redelijkheid een substantiële bijkomende inspanning te zijn geweest. Vlaanderen is dan ook de enige deelstaat die deze extra inspanningen heeft geleverd.

De Cock

De minister-president sluit niet uit dat de begroting van 2001 na de begrotingscontrole van 2001 een beduidend hoger overschot zal vertonen, dankzij de verwachte toevloed van extra middelen. De HRF is immers van oordeel dat de verwachte toevloed van nieuwe middelen als gevolg van de hoogconjunctuur het best niet direct wordt uitgegeven, om te vermijden dat deze nieuwe recurrente uitgaven een paar jaar later niet meer binnen de begrotingsnorm ingepast kunnen worden.

Bij het begin van de begrotingsbesprekingen heeft de minister-president, op vraag van enkele leden, toegezegd de meerjarenbegroting te zullen bezorgen. Uit die meerjarenbegroting blijkt de vrije ruimte die in deze regeerperiode nog bestaat, welke kredieten al zijn gereserveerd, welke zijn vastgelegd, en wat het effect ervan is op de komende begrotingen. Ook werd een nota over het spanningsveld tussen beleid en betalingskredieten bezorgd.

De CVP-fractie heeft een aantal vragen gesteld over het verslag van het Rekenhof, meer bepaald inzake de verdieping van de Westerschelde en het Zorgfonds. Er werden ook rechtstreeks vragen gesteld aan de minister-president, aangezien er volgens de CVP geen duidelijkheid bestaat over de werkelijke beleidsruimte. Bij het aantreden van de nieuwe Vlaamse regering was er sprake van een beleidsruimte van 200 miljard frank. De CVP wilde weten hoever de Vlaamse regering nu staat met de besteding van die beleidsruimte, wat er al verwezenlijkt is van de aangekondigde zero-basedbudgetting, wat de stand van zaken is inzake PPS, wat de beleidsmarge is voor Onderwijs, of de aangekondigde toekenning van afdelingen een eenmalige operatie is, en wat er met het kijk- en luistergeld dan zal gebeuren.

De CVP-fractie ziet op haar beurt voor Vlaanderen vier grote uitdagingen voor nieuwe investeringen in de eenentwintigste eeuw. Dat zijn het wegwerken van het bestaande vormingsdeficit ; infrastructuur, mobiliteit, onderzoek en ontwikkeling, en ondernemerschap ; de investeringen in het onderwijs, en de informatie- en communicatietechnologie.

De VLD-fractie vindt dat de aanpak van de minister-president, die geopteerd heeft voor de strengste norm van de Hoge Raad voor Financiën, een orthodoxe aanpak is, waardoor de schuld van de Vlaamse Gemeenschap in 2004 gehalveerd zal zijn. De VLD-fractie ziet dan ook vier krachtlijnen in

deze begroting voor 2001 : de schuldafbouw, de lastenvermindering, de opbouw van reserves, en de invulling van de nieuwe behoeften. De VLD-breekt verder ook een lans voor het kerntakendebat en de herstructurering van de Vlaamse openbare instellingen.

Inzake de lastenvermindering heeft de VLD-fractie nog geen standpunt ingenomen, maar worden de volgende drie krachtlijnen vooropgesteld. Ten eerste moet er voor 50 miljard frank lastenvermindering worden gerealiseerd in de loop van deze regeerperiode. Ten tweede moet iedere Vlaming daarvan kunnen genieten, met dien verstande dat de omvang van de vermindering op individueel vlak moet worden bekeken in samenhang met de federale maatregelen. Ten derde is een flankerend beleid nodig op Vlaams niveau. Ten slotte benadrukt de VLD-fractie dat onderwijs en vorming topprioriteiten zijn, en dat voor deze regering ook moeten blijven.

De SP-fractie stelt dat onze fiscaliteit niet altijd meer aangepast is aan deze tijd. Onder andere het kijk- en luistergeld is daar een voorbeeld van. De Vlaamse regering moet een moderne kijk hebben op fiscaliteit. Het Sint-Hedwigakkoord biedt mogelijkheden om de fiscaliteit te moderniseren. Mensen betalen belastingen als ze er de finaliteit van inzien, en precies dat laatste geldt niet langer voor alle vormen van belasting. Het is verkeerd om het SP-voorstel inzake kijk- en luistergeld af te doen als een verkiezingsbelofte, aldus nog de fractieleider van de SP.

Met het kerntakendebat wordt een fetisj gecreëerd. De SP-fractie is wel bereid om te onderzoeken of alle taken nog nodig zijn, maar dat debat mag niet puur ideologisch worden gevoerd. We mogen de taken van de overheid niet voor eeuwig willen vastleggen.

De Agalev-fractie steunt het uitgangspunt van de Vlaamse regering, namelijk een halvering van de Vlaamse schuld tegen 2004. De rest van de budgettaire ruimte moet besteed worden aan de vierde krachtlijn, de nieuwe maatschappelijke behoeften. Wat de lastenvermindering betreft, houdt Agalev zich aan de afgesproken 50 miljard frank. Het lot van het kijk- en luistergeld moet worden bediscussieerd. Ook Agalev vindt dat het een verouderde belasting is, maar een afschaffing ervan mag niet leiden tot een overschrijding van de afgesproken 50 miljard lastenverlaging. De groenen zijn bovendien koele minnaars van het huidige ontwerp van afdelingen, omdat dat een lineaire vermindering is.

De Cock

Onder het motto van zero-basedbudgeting heeft de regering de bedoeling gedurende de komende vier jaar telkens 25 percent van de begroting door te lichten. Wat de begroting 2001 betreft, heeft dit een bedrag van 7 miljard frank opgeleverd. De VU&ID-fractie stelt zichzelf de vraag hoe de regering aan dit bedrag is gekomen. Is dit nu het resultaat van de doorlichting van één vierde van de begroting? Wat de uitbouw van de kennismaatschappij in Vlaanderen betreft, is de VU&ID-fractie al lang vragende partij. We hebben in Vlaanderen immers slechts één grondstof. In Nederland gaat men ervan uit dat informaticalessen één computer per twee leerlingen vergen. Het Vlaamse PC/KD-project voorziet in één computer per tien leerlingen. Dit is absoluut onvoldoende. Volgens VU&ID is het voorbereiden van de kennismaatschappij immers het belangrijkste maatschappelijke discussiepunt.

Het Vlaams Blok stelt vragen bij de financiering van het onderwijs. Het Sint-Hedwigakkoord zal deze Vlaamse regering ongeveer 40 miljard frank meer ruimte geven. De onderhandelingen in het onderwijs die tot CAO 6 moeten leiden, zullen echter geld kosten. Hoe groot zal de overblijvende beleidsruimte nog zijn? Hoe wil de Vlaamse regering het verschil financieren tussen de 47 miljard frank die men voor het onderwijs nodig heeft en de 20 miljard frank die hiervoor in het regeerakkoord oorspronkelijk was uitgetrokken.

Inzake de heroverwegingen wil het Vlaams Blok een concrete lijst van voorbeelden. De minister-president heeft hierop een aantal voorbeelden van heroverwegingen in deze begroting 2001 gegeven, met name 350 miljoen frank binnen de middelen van Kind en Gezin, 250 miljoen frank binnen de middelen van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, 1,6 miljard frank in het programma 54.1 Landbouw en Plattelandsbeleid en 7,5 miljard frank in het programma 61.1 Leefmilieu. Andere voorbeelden zijn het Vlaams Investeringsfonds en het Provinciefonds. De 7 miljard frank aan heroriënteringen zijn dit jaar alleszins gehaald.

Tot slot hebben we akte genomen van de verslagen van de overige commissies. Met uitzondering van het verslag van de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, heeft dit niet tot bijzondere debatten geleid.

Het geamendeerde ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeen-

schap voor begrotingsjaar 2001 is aangenomen met 8 stemmen tegen 4, bij 3 onthoudingen. Het geamendeerde ontwerp van decreet houdende de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001 is aangenomen met 8 stemmen tegen 6.

Naar aanleiding van de discussie over de ideale schuldpositie van de Vlaamse Gemeenschap heeft de commissie voor het Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht een brief te richten aan de voorzitter van de Hoge Raad voor Financiën om een advies te vragen inzake de ideale schuldpositie van de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij is de commissie ervan uitgegaan dat het Sint-Hedwigakkoord wet zal worden.

De discussie tijdens de begrotingsbesprekingen over de beleids- en betalingskredieten is uitmond in een voorstel van resolutie betreffende een definitie van deze beleids- en betalingskredieten. Dit voorstel van resolutie is in de commissie aangenomen. De discussie tijdens de begrotingsbesprekingen over de naleving van de begrotingsnormen is uitmond in een voorstel van resolutie betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling Financieringsbehoeften van de Hoge Raad voor Financiën.

Voor alle verdere toelichtingen verwijs ik naar het omstandige schriftelijke verslag. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : De heer Denys heeft het begrotingsdebat al eens omschreven als een spanningsveld tussen middelen, uitgaven en het maken van keuzes. Ik onderschrijf deze omschrijving.

Bij haar aantreden wekte de huidige Vlaamse regering de indruk dat met een beschikbare beleidsruimte van 200 miljard frank vrijwel alles mogelijk was. Na de zogenaamde besparingsjaren van de CVP- en SP-regeringen deed zich nu de mogelijkheid voor om massaal te investeren in de kwaliteit van het leven. De heer Van Grembergen, die ik straks nogmaals zal citeren, omschreef dit als een bevrijd, nieuw Vlaanderen dat aan de horizon opdoemde. (*Opmerkingen bij VU&ID*)

Na anderhalf jaar paars-groene regering is de ontuchtering evenwel groot. Volgens berekeningen van de SERV zijn de beleidsmarges voor de rest van de legislatuur vrijwel vastgelegd en is er nog

Van Rompuy

maar weinig perspectief voor nieuwe beleidsinitiatieven. Minister-president Dewael stelt dat de uitgaven voor onderwijs een bovengrens hebben bereikt. Na de witte woede is er nu de sociale woede van de maatschappelijk werkers van de OCMW's en dit weekend las ik dat het vakbondsfront van De Lijn een stakingsaanzegging heeft ingediend waarbij voor 2001 en 2002 een loonsverhoging wordt gevraagd van tweemaal 7 percent, dus met een bijkomende kostprijs van twee miljard frank in 2001 en van drie miljard frank in 2003.

Deze regering oogst wat zij heeft gezaaid. Iedereen wil zijn deel van het manna, van de 200 miljard frank beleidsruimte. Elke dag wordt echter duidelijk dat dit reeds grotendeels is vastgelegd. Wie vandaag niet is bediend, zal morgen niet aan de bak komen. Dit hebben we de voorbije weken duidelijk kunnen ondervinden, ook in de Vlaamse regering. De marges zijn opgebruikt en wie nu nog niet bediend is, zal nog moeilijk de nodige middelen vinden.

Het Masterplan voor Antwerpen spreekt van zestig miljard frank. Gefeliciteerd met de inspanningen om het mobiliteitsprobleem op te lossen. We weten echter ook dat niemand weet wat daarvan rechtstreeks of onrechtstreeks uit de begroting zal komen. Komt er tolheffing of niet? Zullen privé-financiers bereid zijn mee te stappen in dit PPS-verhaal? Er zijn daarover vragen gesteld in de betreffende commissies, maar antwoorden hebben we niet gekregen.

Zelfs de minister-president weet niet meer waar hij budgettair staat. Dat bleek duidelijk op het einde van de commissiebesprekingen toen hij zei dat hij zijn administratie de opdracht zou geven om die 200 miljard frank beleidsruimte opnieuw te laten berekenen, rekening houdend met de reeds aangenomen engagementen, de conjuncturele evolutie en de Lambermontakkoorden. Van de beloofde meerjarenplanning kennen we enkel een computersimulatie bij constant beleid, maar van een volutaristisch beleid met zicht op de nog beschikbare beleidsruimte valt geen spoor te bekennen. De belangrijkste vaststelling in de commissie voor Financiën, is dan ook dat men nu aan het sturen is zonder zicht. Men weet eigenlijk niet meer waar men staat of welke beleidsruimte nog beschikbaar is.

Als de begroting 2001 uitgevoerd zal zijn, zijn we halverwege deze legislatuur en deze paars-groene regeringsperiode. Waar blijft toch dat paars-groene project? Waar blijven die zogenaamde trendbreu-

ken op het vlak van zuivere lucht, zuivere bodem, afvalproblematiek, minder files, een derde minder verkeersdoden, betere woongelegenheden, meer opleidings- en vormingskansen, enzovoort? Deze begroting geeft geen antwoord op al deze vragen.

Voor bijvoorbeeld leefmilieu stijgt de begroting met 3,7 miljard frank. De bijkomende bedragen voor Aquafin, OVAM, VMM en VLM betreffen echter geen nieuwe projecten, maar slaan op reeds aangegane verbintenissen uit het verleden. De marge voor nieuw beleid bedraagt amper 478 miljoen frank. Uit een studie van de SERV bleek dat de minister voor de uitvoering van haar beleid voor 36 miljard frank bijkomende middelen zou nodig hebben in de loop van de legislatuur. De heer Coens heeft hierover in de betreffende commissie talrijke vragen gesteld, maar ook die bleven onbeantwoord. Hoe zal een ander worden gefinancierd? Wat met de heffingen? Wat met de ecotaksen? Wat komt er uit de begroting? De antwoorden kennen we nog steeds niet. Er waren ook de vragen naar de herkomst van de drie miljard frank, nodig voor het sluiten van de ISVAG-oven. Men weet het niet. En als men het heeft over Drogenbos, ontdekt men plots dat in het afvalstoffenplan 2004 voor Drogenbos is voorzien in een verbrandingscapaciteit van 220.000 ton. Waar gaan we naartoe met dit milieu- en afvalbeleid? Wat is nog de financieel haalbare draagkracht van deze regering om bepaalde beleidskeuzes te financieren?

One-issuepartijen scheppen altijd een hoog verwachtingspatroon. Dat verklaart ten dele hun electoraal succes. De kiezers van deze partijen kiezen niet voor 'politics as usual'. Minister Dua wordt nu geloofd om haar realisme en haar continuïteit. De groene kiezer wil echter een echte verandering, maar die wordt niet geboden. Door nederlagen op symbooldossiers, zoals die van Deurne en Doel, glijdt de geloofwaardigheid langzaam maar zeker weg. Dit wordt een probleem voor de hele Vlaamse regering. Schrijf dit op: de groene programmapunten die niet kunnen worden waargemaakt, vormen de achillespees van dit paars-groene kabinet.

Hetzelfde geldt voor het mobiliteitsprobleem. Het Vlaams mobiliteitsplan zal ten vroegste in maart of april 2001 aan het parlement worden voorgelegd. Ik heb met aandacht de discussies over PPS gevolgd in de commissie voor Openbare Werken. Daar werd de zaak verwezen naar de commissie voor Begroting. In de commissie voor Begroting verwees men de zaak echter naar de commissie voor Openbare Werken. PPS wordt beschouwd als een wondermiddel, maar voorbeelden uit het buitenland tonen aan dat het aandeel van de privé-

Van Rompuy

sector in het systeem slechts 20 percent bedraagt. Mevrouw Demeester en de heer Decaluwe hebben hier voldoende op gewezen. Dit betekent dat de regering voor de financiering van het Masterplan voor Antwerpen ongeveer 48 miljard frank moet vinden, via de begroting of door middel van tolheffingen. De Amerikaanse pensioenfondsen waren wel goed voor een oneliner in de krant, maar bevinden zich al lang terug aan af.

Hoe ziet de minister van Mobiliteit de budgettaire implementatie van zijn projecten ? Het is mooi om 60 miljard frank aan te kondigen, maar op de vragen hoe alles zal worden gefinancierd, kregen we geen antwoord. Minister Stevaert zei in de commissie voor Openbare Werken dat hij op twee jaar tijd reeds 15 miljard frank meer heeft uitgegeven. Hij vertelde zelf dat het aan dat ritme nog negen jaar zal duren voor de doortochten zijn afgewerkt, nog tien jaar voor de doelstelling inzake fietspaden wordt gehaald, nog 15 jaar voor het onderhouden van de wegen, en nog 22 jaar voor het wegwerken van de zwarte punten. Dit zijn niet mijn, maar zijn cijfers.

Mijnheer de minister-president, een begroting bestaat uit meer dan cijfers, maar zonder een becijferde planning is een beleidsdiscussie totaal onmogelijk. De oppositie kant zich tegen dit naviguer à vue. Als we niet weten hoe alles zal worden gefinancierd en betaald, zijn alle verklaringen vrijblijvend. Ik heb gisteren de getallen uit het mobiliteitsdossier nog eens onder de loep genomen. De bevoegde minister beweert dat het wegwerken van de zwarte punten 40 jaar zou duren, maar dat hij de termijn reduceert tot 22 jaar. Voor de fietspaden zou twintig jaar nodig zijn, maar hij kan de doelstellingen halen in tien jaar tijd. Dit is echter geen beleid !

Het is trouwens een grote flater van de Vlaamse regering om de eigen Vlaamse begrotingsnorm, de euromeesternorm, op middellange termijn op te geven. Nu wordt gewerkt op basis van betalingskredieten waarbij niet de financiële beloftes die men aangaat, in rekening worden gebracht, maar wel de onmiddellijke betalingen. Ik heb het verslag van de commissie voor Openbare Werken gelezen. De bevoegde minister kon er geen verklaring geven voor het verschil tussen de stijging van de machtigingen en de betalingskredieten. Op deze manier ontstaat een impliciete schuld van ongeveer 30 miljard frank. De camel-nosetechniek wordt dus opnieuw van stal gehaald : voor nieuwe uitgaven

wordt alleen de neus van de kameel getoond, de bult zal pas later in de begrotingen verschijnen.

We merken heel weinig van de heroriënteringen. Ze zijn te herleiden tot het fnuiken van het Provinciefonds. Ik heb gelezen dat het mogelijk is om een miljard uit dat fonds te nemen. De burger zal daardoor worden geconfronteerd met een provinciale belastingverhoging. Dit is geen heroriëntering, dit is een verkapte belastingverhoging.

Het is merkwaardig dat uitgerekend de Vlaamse regering die de kennissamenleving heeft uitgeroepen tot de hoogste prioriteit, wordt geconfronteerd met een staking van de leerkrachten. Agalev en VU&ID vroegen in de commissie om de engagementen inzake de lineaire loonsverhoging bespreekbaar te maken. De fractieleider van Agalev, de heer Sannen, vindt zelfs dat niet worden gewacht op de loonstudie. Zijn collega van VU&ID, de heer Vandenbroeke, sprak over een opslag van 1 percent, drie jaar na elkaar.

De heer Vandenbroeke verwees trouwens naar een CAO in Nederland met een kostprijs van 34 miljard frank. Omgerekend naar Vlaanderen betekende dit volgens hem 12 tot 13 miljard frank. We wachten nog steeds op die cijfers. De regering poogt de leerkrachten nu te paaien met maaltijdcheques. De waardering voor het onderwijs wordt nu uitgedrukt in eetbonnetjes. Na het kijken luistergeld van de heer De Gucht en de computer van minister-president Dewael, is dit de zoveelste kaakslag voor het onderwijzend personeel. VU&ID verklaarde in de commissie dat de onderwijstoekomst niet op het spel mocht worden gezet voor een half procentje belastingverlaging. En toch werden de afcentiemen in de commissie voor Financiën goedgekeurd. Agalev en VU&ID gaven hier een staaltje van paarsgroene cinema : de open debatcultuur, de cinema met de heren Sannen en Vandenbroeke in de rol van de moderne 'Comedy Capers'. Hoelang zullen de media dit nog au sérieux blijven nemen ?

Intussen dienen zich nog tal van nieuwe noden aan in het onderwijs, zoals de ICT-behoefte en de scholeninfrastructuur. Hiervoor zijn geen middelen beschikbaar. En de liberalen hun strategie was duidelijk : ze pogen de onderwijswereld te verdelen. Ze hebben gepoogd de christelijke vakbonden te isoleren, maar ze hebben duidelijk een verborgen politieke agenda waarvan minister Vanderpoorten het slachtoffer wordt. Enkel op dit punt was de Kleurennota duidelijk. Op 11 juli heeft de minister-president de toon gezet : herfinanciering van het onderwijs is voor hem ondergeschikt aan zogenaam-

Van Rompuy

de besparingen, waar hij eigenlijk een verborgen politieke agenda wil uitvoeren. Dat weet men ook in het onderwijsmilieu.

Deze regering stelt de verkeerde prioriteiten. Vlaanderen kampt opnieuw met een achterstand inzake wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling. Door de stopzetting van het inhaalprogramma is het onderzoeksbudget opnieuw gezakt tot amper driekwart van de Europese norm. Agoria Vlaanderen berekende dat de Vlaamse overheid haar budget jaar na jaar met 4,5 tot 5 miljard frank moet verhogen, wil men de achterstand wegwerken. In de begroting 2001 is amper in 1,2 miljard frank voorzien. Men spreekt van een regering van de toekomst, maar ze zet die inspanningen stop. Zo zet ze de welvaart van de Vlaamse samenleving op de helling.

Ook voor opleiding en vorming op de arbeidsmarkt en in de ondernemingen zijn in geen nieuwe bijkomende middelen voorzien. De Vlaamse sociale partners hebben een akkoord bereikt over beroepsprofielen, opleidingcheques, knelpuntberoepen en aanmoedigingspremies. Ze vroegen concrete engagementen van de Vlaamse regering. Vandaag moeten we lezen dat in de begroting 2001 hiervoor geen middelen zijn ingeschreven. Minister Landuyt verklaarde vorige week nog dat men zes maanden zal afwachten en dan zien. We weten echter dat er voor 2002 voor het Vesoc-akkoord in geen middelen is voorzien. De heroriëntering van de meertewerkstellingssteun in de expansiewetgeving kan middelen vrijmaken voor opleiding van werknemers, maar de voorgestelde wedstrijdformule is totaal verkeerd. Ondernemingen zullen geen enkele rechtszekerheid hebben. Ze moeten vormingsinspanningen leveren en moeten die indienen in een soort van competitieformule, waarvan ze absoluut niet weten of ze zullen worden gerangschikt. Op die manier zullen de vormingsinspanningen niet kunnen worden verhoogd.

Het wordt hoog tijd dat de Vlaamse regering klaarheid schept over haar budgettaire marges. Zo niet, zal het maatschappelijk ongenoegen verder toenemen. Een definitief standpunt over het kijk- en luistergeld is belangrijk. Hier gaat het jaarlijks over 20 miljard frank of 60 miljard frank over drie jaar. Minister Stevaert heeft zaterdagavond nogmaals bevestigd dat hij daar onverkort aan blijft vasthouden. In de meerderheidspartijen heeft men daar echter andere visies over. Die middelen kunnen maar een keer worden gebruikt voor de belastingverlaging. We vrezen dat ze ten koste zullen gaan

van andere sectoren. Ook de heer Geysels pleit ervoor om de kakafonie te stoppen en klaarheid te scheppen.

Belangrijke maatschappelijke problemen die onze fractie bijzonder beroeren, komen weinig of niet ter sprake. De CVP-fractie heeft een amendement ingediend om de middelen voor de Vereniging voor Alcohol- en Drugspreventie te verhogen met 30 miljoen frank. In het hoofdstuk Welzijn – en ik heb het twee keer gelezen – komt het woord drugs niet voor. Dit thema wordt niet ervaren als een welzijnsprobleem, terwijl een derde van de jongeren in dancings drugs gebruikt en dit mede de oorzaak vormt van talrijke ongevallen. Ik krijg de indruk dat de Vlaamse regering hier een libertaire houding aanneemt en voorstander is van een beperkte legalisering. Drugsgebruik kost de samenleving miljarden frank aan hulpverlening, aan gezondheidszorg, aan economische schade, aan veiligheid, om nog niet te spreken van het psychische leed bij familie en vrienden. Onze fractie komt op voor immateriële waarden. We komen op voor de beveiliging van het individu. In die zin verschillen we van andere partijen. We zijn voor de verbondenheid. We vinden dat het individu niet het absolute zelfbeschikkingsrecht, maar ook maatschappelijke taken heeft. De CVP wil het preventiebeleid bijgevolg versterken en verder activeren.

We zijn eveneens ontgoocheld over het grootstedenbeleid. Vandaag lees ik tot mijn verwondering dat minister Sauwens werkt aan een 'task force-nota' voor januari 2003. Dan zal hij het grootstedenbeleid echt eens aanpakken. Intussen zal er weinig of niets nieuws gebeuren. Voor de inburgeringsprojecten wordt 235 miljoen frank ingeschreven terwijl enkele maanden geleden nog bedragen werden genoemd tot 1,5 miljard frank. Na de verkiezingen konden deze heren hier triomferen. Ze voeren grote politieke discours, maar op het terrein, in de grote steden gebeurt niets. Aan integratie, taallessen, het sociaal weefsel, wordt niet gewerkt. Dat onderscheidt de christen-democraten van de andere partijen. Wij geloven niet dat men de problemen met individuele acties oplost. Er moet een sterk sociaal weefsel komen. Ook hier maakt de paarsgroene regering geen prioriteit van.

Cultuur is natuurlijk een paradepaardje. De minister van Cultuur pronkt met de vele miljarden die hij kan uitdelen. Als we dat grondig analyseren, mevrouw Van Hecke heeft dat gedaan, zien we een omzeiling van het decreet en de uitvoeringsbesluiten. Er worden subsidiepotjes gecreëerd. Als paddestoelen rijzen ze uit de grond, met als gevaar dat het cultuurbeleid dreigt te politiseren.

Van Rompuy

Eenzelfde politisering zien we in het openbaar ambt. De grote vraag die vorige week in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming werd gesteld, ook door de heer Holemans, ook door de voorzitter van het parlement, was : zal dit de dienstverlening aan de burger verbeteren ? Er waren vragen over de controle mogelijkheden van het parlement. Die vragen bleven onbeantwoord. We hebben de indruk dat een politiseringsoperatie in de maak is. Minister Sauwens liet zich aan het eind van het debat ontvallen : ‘voor mij is ook belangrijk, het uitzuiveren van bepaalde aanhorigheden in de administratie’.

Ik denk dat we hier nog een heel zwaar debat zullen voeren. Ook de SP en Agalev hebben heel scherpe vragen gesteld over de beoogde hervorming. Het zal trouwens geen debat worden over de kerntaken : het kerntakendebat is daar immers niet aan de orde. Het is blijkbaar verschoven naar later. Eerst zal men de bestuurlijke vernieuwing uitvoeren en vervolgens zal men over de kerntaken discussiëren. Gimvindus wordt geliquideerd en vervolgens vastgemaakt aan een nieuw op te richten VPM 2. We weten dus hoe laat het is.

Ons grote punt is dat wij niet weten waar deze paarsgroene regering heen wil. Wat zijn de plannen ? Wat zijn de beloftes ? Wat is prioritair ? Wat kan worden gefinancierd ? Waar liggen de grote engagementen ? De engagementen van onze fractie liggen bij onderwijs, wetenschappelijk onderzoek, drugsbeleid en mobiliteit. Die zaken schuiven wij naar voren omdat ze voor ons belangrijk zijn. We hebben de moed om te zeggen dat lastenverminderingen enkel kunnen als er budgettaire ruimte voor is en als er iets aan de maatschappelijke noden is gedaan.

Ik wil tot slot nog even iets zeggen over het communautaire. Ook na de uitvoering van het Lambertakkoord zal de Vlaamse begroting nog voor 75 tot 80 percent worden gefinancierd met nationaal geld. De fiscale autonomie wordt verruimd tot 20 tot 25 percent. Dat is het dubbele van vandaag, maar hiermee zijn we nog ver verwijderd van de ongeveer 50 percent van federale staten als de VS, Zwitserland of Canada. De personenbelasting en de vennootschapsbelasting blijven federale bevoegdheden, zodat er in onze fiscaliteit geen enkele band is met de economische groei en de economische return van Vlaanderen. Een financiering van het onderwijs op basis van verdeelsleutels van de personenbelasting, gevraagd door VU&ID en

door de heer Denys, kan ons 25 miljard frank opleveren. Wel, die hebben we dus niet.

De Waalse politici geven de indruk dat zij aan een inhaalbeweging bezig zijn en dat ze binnen enkele jaren op het Europees gemiddelde zullen komen wat betreft hun welvaart en hun Bruto Regionaal Product per inwoner. Hun Bruto Regionaal Product per inwoner bedraagt 90 percent van het Europees gemiddelde. In Vlaanderen is dit 117 percent. De Waalse economen hebben op hun congres van vorige week gezegd dat zij daar nog lang niet aan zullen komen. Onze economische groei voor 2000 bedraagt 4,3 percent, tegenover 2,8 percent in Wallonië. De transfers van Vlaanderen naar Wallonië blijven gigantisch, namelijk 173 miljard frank. Dat komt neer op een transfer van bijna 70.000 frank per belastingbetaler per jaar.

Enkele dagen geleden zei de heer Verhofstadt op een colloquium dat we Wallonië incentives moeten geven, zodat de economische groei er kan versterken. Als wij die subsidiestroom in stand houden en nog versterken, zal er geen incentive zijn om de groei te versterken en de draagkracht te verhogen.

De Waalse minister-president kwam triomfantelijk buiten na het overlegcomité van vrijdag 15 december 2000 en zei dat hij trots was omdat de BTW-dotaties van de gemeenschappen, namelijk de basisdotaties en herfinanciering in uitvoering van de nieuwe akkoorden, vanaf 2007 integraal aan het Belgische BNP worden aangepast. Dat is ons nooit zo gezegd. De Walen weten dat zij vanaf 2007 gewoon kunnen meegroeien met de algemene welvaart in dit land omdat die gekoppeld is aan het BNP.

De transfers naar Wallonië zijn gigantisch, namelijk bijna 200 miljard frank als we Brussel meerekenen. Uiteraard is die incentive er niet. De fiscale autonomie bestaat niet in verband met de economische opbrengst.

Minister Anciaux, wij zullen de economische welvaart niet kunnen vertalen in meer middelen voor Vlaanderen en Wallonië heeft geen enkele incentive vermits het gefinancierd blijft door de federale staat om de economische groei te laten toenemen. Vorige week heb ik een gesprek gevoerd met een bedrijfsleider die zei dat wat niet in het Lambertakkoord staat het belangrijkste is. De Walen weten nu dat zij niet op eigen kracht Vlaanderen moeten evenaren. Ze weten dat de subsidiestroom nu voor jaren verankerd is. De huidige kortingen van 2500 frank zijn belachelijk. Die 2500 frank zal niet volstaan om de burgers de nieuwe vleestaks te

Van Rompuy

doen betalen. Het is een belastingverlaging die geen belastingverlaging is. Het gaat immers om een toelage uit onze begroting aan de federale schatkist om eventueel wat minder belastingen te betalen. De afcentiemen zijn trouwens onrechtvaardig. Ze brengen voor de miljardair immers evenveel op als voor iemand met een laag inkomen.

We zijn ontgoocheld dat het consumptiefederalisme onverkort blijft bestaan. De CVP heeft steeds gepleit voor solidariteit en voor solidariteitsmechanismen in dit land. Het Vlaams Parlement heeft echter zeer duidelijk gesteld dat er tijdens deze legislatuur een spanningsveld zou zijn tussen uitgaven en eigen inkomsten, dat we de return moeten krijgen van de eigen economische prestaties. De personenbelasting en de vennootschapsbelasting verandert echter helemaal niet.

'No representation without taxation' is niet meer voor deze generatie van Vlaamse parlementsleden. Het wordt meer en meer duidelijk dat de parlementsleden van de meerderheid het belangrijker vinden dat de regering-Verhofstadt in het zadel blijft. Daar gaat het om. Deze regering is zogenaamd kwetsbaar op de communautaire flank door de Volksunie. Mijnheer Vandenbroeke, we weten beiden dat ze op dat vlak niets te vrezen heeft. Het Vlaams Parlement is ondergeschikt aan het federaal parlement. We zullen nog jaren discussiëren, niet over keuzes of over middelen, maar over het geld dat we van de federale overheid krijgen en hier moeten herverdelen. Dat is één van de redenen waarom we deze begroting niet zullen goedkeuren.

Indien wij aan het bestuur hadden kunnen deelnemen, hadden we voor onderwijs, voor opleiding en vorming, voor mobiliteit maatschappelijke keuzes gemaakt. *(Rumoer)*

We hadden duidelijke prioriteiten gesteld en niet, zoals nu gebeurt, een amalgaam van verklaringen, stellingen, beloftes gemaakt. Nu spreekt men over het stedenbeleid voor 2003. Over 10 jaar zal men veilige fietspaden hebben. Minister Vogels, u hebt het drugsbeleid niet vermeld in de beleidsbrief. U lacht daarmee. Dat is echter het verschil tussen uw en mijn partij. Wij zijn niet voor een libertaire samenleving. Wij stellen niet het individu en het zelfbeschikkingsrecht op het voorplan. We vinden dat de samenleving een taak heeft.

Wij zijn het middenveld. Wij zijn bekommerd om de verbondenheid tussen de mensen. We vinden

daarover in deze begroting niets terug. Integendeel. Mijnheer Sannen, de klok wordt teruggedraaid. Van uw programma onthouden de mensen alleen dat u voor de legalisering van heroïne bent en niet voor de gezondheid in Vlaanderen. *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, geachte collega's, na de magere jaren komen de vette. Na het doemdenken zal ik proberen hoop te brengen.

Naar aanleiding van de begrotingsbespreking van vorig jaar heb ik gezegd dat ze voor het eerst niet de kleinste gemene deler weerspiegelde van de coalitiepartners maar wel het grootste gemeen veelvoud. De begroting voor 2001 verschilt op dat vlak in niets van de vorige. Ze laat toe dat een evenwichtige en vernieuwende besluitvorming tot stand kan komen.

Verscheidene fractiegenoten hebben vorig jaar tijdens hun beschouwingen de aandacht gevestigd op een aantal concrete bekommernissen van de VLD-fractie in verband met elementen uit het Vlaams regeerakkoord die geen of onvoldoende budgettaire steun kregen in de begroting voor 2000. De blauwe draad doorheen dit verhaal was evenwel het begrip van onze fractie voor de redenen die de regering hiervoor gaf.

Zowel in de commissies als in de plenaire vergadering was iedereen het erover eens dat de begroting van 2000 ondanks het opstarten van een onwaarschijnlijk pakket nieuwe beleidsinitiatieven voor sommige beleidsdomeinen deels een overgangsbegroting was. Nog teveel projecten van de vorige Vlaamse regering hadden een budgettaire weerslag om de aangekondigde vernieuwing ten volle tot uiting te laten komen. Het ontbreken op dat ogenblik van de beleidsnota's was daarbij evenzeer een reden tot het uiten van onze bekommernis. Collega's, ik ben vandaag verheugd dat ik namens de VLD-fractie naar aanleiding van de voorliggende begroting 2001 kan zeggen dat de gedeeltelijke overgangsfase is beëindigd, en dat de Vlaamse regering tegemoet is gekomen aan de bekommernissen van dit parlement.

Reeds een jaar – sinds de parlementsverkiezingen van 1999 – kan deze Vlaamse regeringsploeg immers een indrukwekkend arsenaal van maatregelen voorleggen die tot doel hebben een vernieu-

Vermeiren

wend sociaal, politiek, cultureel, budgettair, communautair, en economisch Vlaams project tot stand te brengen. Zoals reeds bleek uit de debatten over de Septemberverklaring gaat het de nieuwe regeringsploeg daarbij om een project met een visie op lange termijn. Ik vind het goed dat ministers zoals minister Stevaert ten aanzien van de hele gemeenschap durven spreken over deze langetermijnvisie als ze het hebben over hun toekomstvisie, hun prognoses, hun begroting van dit jaar en over de op handen zijnde cyclische begroting. In tegenstelling tot wat de vorige spreker zei, is het zeker niet absurd om te laten blijken dat men in de politiek en in het beleid vooruit durft te denken tot 2010-2015 en verder. Dat lijkt mij zelfs een absolute noodzaak.

Collega's, het beleid van deze Vlaamse regering biedt antwoorden op de grote problemen van vandaag, morgen en overmorgen. Minister-president Dewael stelde in september terecht dat besturen vooruitzien is, en dat een bestuursploeg moet worden beoordeeld op de mate waarin zij heeft vooruitgezien. Mijnheer de voorzitter, de Vlaamse uitgavenbegroting van 2001 kijkt vooruit. Dit stemt mijn fractie uiterst tevreden. Ik overloop graag samen met u de belangrijkste redenen voor die tevredenheid.

Om te beginnen is er het gezonde evenwicht tussen budgettaire orthodoxie en een ambitieus bestuursprogramma. De VLD-fractie verheugt zich over het feit dat de Vlaamse regering de verdere schuldafbouw als een belangrijke doelstelling beschouwt. Het halveren van de Vlaamse overheidsschuld tegen het einde van de zittingsperiode tot 112 miljard frank zal Vlaanderens positie als een van de economisch en budgettair gezondste regio's van Europa bevestigen. Nu al is van alle Belgische deelstaten Vlaanderen de enige die begrotingen met een overschot indient. Dit alles wordt nog indrukwekkender als men in aanmerking neemt dat de strengste norm van de Hoge Raad voor Financiën werd gehanteerd, en dat in totaal al voor meer dan 90 miljard frank beter is gedaan.

Vorige week nog nam deze vergadering een resolutie aan die ruimte creëert voor bijkomende maatregelen voor schuldafbouw, naast de klassieke aanwending van vrijkomende kredieten. De VLD-fractie betuigt nogmaals haar steun voor deze vraag aan de Vlaamse regering. Mijnheer de voorzitter, wij zullen aan het begin van de namiddagvergadering vragen om bij hoogdringendheid een voorstel van decreet hierover te bespreken.

Collega's, het bijzonderste aan deze begroting is wel de combinatie van alle vermelde deelaspecten, namelijk het hanteren van de strengste normen, het voeren van een budgettaire orthodoxie, en het introduceren van innoverende langetermijnmaatregelen op de diverse beleidsterreinen. Soms hoeven de genomen maatregelen overigens niet zeer vernieuwend te zijn. Door een herschikking van de voorziene budgetten na het consequent in vraag stellen van jaarlijks terugkerende budgetvragen van de administratie, of met andere woorden : door het kritisch bekijken van het tot nu toe gevoerde beleid, kunnen evengoed bijkomende middelen worden vrijgemaakt. Over de hele legislatuur moet deze aanpak 35 miljard frank nieuwe beleidsruimte opleveren. Dit is eveneens een aspect van verantwoord en realistisch bestuur. De Vlaamse regering heeft bovendien, in samenspraak en samenwerking met de federale regering, woord gehouden inzake de aangekondigde lastenverlaging ten belope van tien miljard frank per jaar. Dit pakket maatregelen belangt inderdaad alle Vlamingen aan.

Zonder vooruit te lopen op het inhoudelijke debat op het decreet houdende toekenning van een korting op de personenbelasting, wens ik de tevredenheid van de VLD-fractie hieromtrent naar voren te brengen. Vorig jaar heeft de oppositie deze afcantiemen beschimpt. Vandaag gebeurde dit opnieuw. Men moet deze kritiek als onjuist en ongenueanceerd blijven beschouwen.

De totale belastingverlaging zal, verspreid over de hele zittingsperiode, minstens veertig miljard frank bedragen. Bovendien kan ze niet worden losgekoppeld van de lastenverlaging die door de federale regering wordt uitgewerkt. Ik denk aan de herindexering van de belastingschalen, de geleidelijke afschaffing van de crisisbelasting en de globale fiscale hervorming. Eens de maatregelen van beide beleidsniveaus op kruissnelheid zijn gekomen, zal het beeld dat de oppositie blijft ophangen, volledig verdwijnen.

De VLD-fractie vraagt dat het ruimere debat over de Vlaamse fiscaliteit zo snel mogelijk aanvangt. Het Vlaams Parlement moet een eigen visie op de Vlaamse fiscaliteit naar voren kunnen brengen. De VLD-fractie wil binnen de overeengekomen budgettaire ruimte op zoek gaan naar de werkelijke maatschappelijke behoefte. De globale heroverweging van de Vlaamse fiscaliteit moet ertoe leiden dat de beschikbare fiscale instrumenten een zo groot mogelijk sociaal en economisch effect bewerkstelligen. Het zo snel mogelijk verhogen van de welvaart en het welzijn is het uiteindelijke doel van de Vlaamse fiscaliteit, zodat Vlaanderen als

Vermeiren

economisch-sociale regio er beter van wordt. Dit moet de leuze en de betrachting zijn.

Een budgettaire orthodoxie gekoppeld aan een ambitieuze visie, vormt een van de voornaamste elementen van deze vernieuwing. Deze vernieuwing is tegelijkertijd eenvoudig en complex. Er moet een antwoord worden gezocht op de noden van vandaag en er moet voldoende ruimte overblijven om op toekomstige uitdagingen in te spelen. De aandacht van de Vlaamse regering voor het Zorgfonds is hiervan een voorbeeld. Er wordt terecht op de verdere vergrijzing van de bevolking ingespeeld. Het jaarlijks verhogen van dit budget met vier miljard frank, getuigt van een visie. In 2010 zal dit budget een gekapitaliseerd geheel van 60 tot 70 miljard frank vormen. Vlaanderen zou hiermee in staat moeten zijn om aan de verwachte noden tegemoet te komen.

De uitbouw van een persoonlijk assistentiebudget speelt in op de ware nood van mensen met een handicap. Ik heb hierop vorig jaar reeds aangedrongen. Deze mensen zijn immers meer dan wie ook in staat om te bepalen wat hun noden en wensen zijn. De Vlaamse regering verkiest hier een op maat gesneden zorg. De burger zelf verdient immers een vorm van subsidiariteit.

Het ruimere debat over het overheidsbeslag op onze samenleving verdient eveneens onze aandacht. De Vlaamse meerderheidspartijen namen zich voor om tijdens deze legislatuur werk te maken van de deregulering en van de administratieve vereenvoudiging. Hier speelt alweer het element vernieuwing. Deze visie staat in schril contrast met de reglementitis en de keizerkostmentaliteit van vroeger. *(Opmerking van de heer Eric Van Rompuy)*

Mijnheer Van Rompuy, u hebt gisteren de brief gezien van de minister-president aan de voorzitter van het Vlaams Parlement waarin hij een heel duidelijke inventaris heeft gemaakt van wat reeds in het verleden is verwezenlijkt, ook door de vorige minister-president. U hebt dat trouwens onderkend.

De VLD dringt er evenwel nogmaals bij de Vlaamse regering op aan om de eerste concrete tekens van deregulering en administratieve vereenvoudiging op het terrein voor de burger zichtbaar te maken. Ik was dan ook tevreden toen ik vorig weekend berichten zag die deze richting uitgaan

voor wat de landbouw betreft, waar een dringende modernisering nodig is.

Een van de grootste uitdagingen op het vlak van de administratieve vereenvoudiging is ongetwijfeld het e-government. De explosieve groei van het internet mag niet aan de overheid voorbijgaan. De Vlaamse overheid moet het voortouw nemen om ook via deze weg de afstand tussen burger en overheid te verkleinen. Dit betekent dat er heel wat inspanningen moeten gebeuren op alle bestuursniveaus. Gemeenten, provincies, gewesten, openbare instellingen en andere relevante diensten moeten gecoördineerd en op een gebruiksvriendelijke manier in dit netwerk terug te vinden zijn. De VLD steunt dan ook de optie om te voorzien in meer middelen voor de lokale besturen. De gemeenten hebben immers heel wat bijkomende taken en verantwoordelijkheden gekregen. Als bepaalde beslissingen van hogere overheden om bijkomende taken op te leggen aan de lokale besturen een uitgavenstijging voor deze besturen tot gevolg hebben, dan moeten ze daarvoor de nodige compensaties krijgen. Medebewind is immers onmogelijk zonder bijkomende middelen. Ik verwijs in dit verband naar de budgettaire inspanningen van minister Van Mechelen die inzake ruimtelijke ordening heel wat subsidies uittrekt voor de extra taken die de gemeenten zullen moeten opnemen in het kader van het decreet van 18 mei 1999 op de ruimtelijke ordening. De VLD vraagt dat dergelijke initiatieven in uitvoering van het regeerakkoord nog meer ondersteuning zouden krijgen.

Het debat over de kerntaken van de lagere overheden moet zo snel mogelijk van start gaan. Zo kunnen de krachtlijnen van de taken en verantwoordelijkheden van elke overheid in Vlaanderen duidelijk worden afgebakend en kunnen hierover heldere budgettaire afspraken worden gemaakt. De actuele discussie over de rol van de provincies en de verhouding tot de lokale besturen toont aan dat dit debat hic et nunc moet worden aangegaan.

Wat mij het meest in het oog springt, is de visie van de Vlaamse regering op het verband tussen onderwijs, vorming, economie en maatschappelijke welvaart. We leven vandaag in een economische hoogconjunctuur die ons in een internationaal benijdenswaardige positie heeft gebracht. We mogen echter niet op onze lauweren rusten. Een van de belangrijkste Vlaamse succesfactoren is ongetwijfeld het onderwijs. De VLD steunt dan ook de Vlaamse regering in haar visie dat de komende jaren de nadruk moet worden gelegd op onderwijs en levenslang leren. Zo kan onze welvaart verder groeien. Meer en beter onderwijs zal leiden tot

Vermeiren

meer kansen voor alle Vlaamse bevolkingsgroepen. Dit past in het sociaal duurzaam beleid van deze Vlaamse regering. Er is enorm veel kwaliteit in het Vlaams onderwijs aanwezig. De visie van de regering dat samenwerking over de verschillende onderwijsnetten heen zal leiden tot een efficiënter inzetten van de middelen, zal deze kwaliteit evenzeer helpen verhogen. De VLD-fractie kan deze visie alleen maar bijtreden.

In de verhitte discussies van de voorbije weken dreigt men het voornaamste element uit het oog te verliezen, namelijk het feit dat het deze Vlaamse regering is die de totale budgettaire ruimte voor het onderwijs heeft vergroot, en dat voor het eerst sinds jaren. Dat moet ook eens worden benadrukt bij dit bestendige politieke opbod. Het optrekken van de budgettaire middelen voor het onderwijs en daarmee het verhogen van onze onderwijskwaliteit zal ons op internationaal en Europees niveau zeker geen windeieren leggen : leren doet leven. De heren Denys en Van Baelen zullen verder ingaan op de huidige onderhandelingen, onder meer met de onderwijsbonden.

Een ander beleidsdomein waar het vernieuwende beleid van de Vlaamse regering opvalt, is dat van de mobiliteit. Het aangekondigde tweesporenbeleid, met aandacht voor gemeenschappelijk vervoer en infrastructuur, krijgt steeds meer vorm. Het openbaar vervoer krijgt terecht de middelen die het verdient om als volwaardig alternatief voor het autogebruik te worden uitgebouwd. De VLD-fractie uitte vorig jaar haar bezorgdheid over het feit dat de meeste budgettaire aandacht naar deze eerste pijler van het mobiliteitsbeleid ging. Bij de oppositie beschouwde men dit als een breuk binnen de meerderheid, terwijl onze fractie deze opmerking maakte vanuit een realistische budgettaire benadering en er alle vertrouwen in had dat de Vlaamse regering ook de tweede pijler van het mobiliteitsbeleid aan de orde zou laten komen. Vandaag gebeurt dit. Er is een gezonde verschuiving geweest van extra kredieten voor investeringen in gemeenschappelijk vervoer naar meer extra middelen voor investeringen in infrastructuur. Dat verheugt ons. Beide pijlers van het tweesporenbeleid blijven genieten van een grotere budgettaire inspanning tegenover de vorige jaren. Ondanks alle discussies die in het verleden werden gevoerd in dit parlement, is de groei van de middelen in 2001 voor het eerst sinds jaren groter voor investeringen in infrastructuur. In totaal zal ongeveer 2,4 miljard frank extra gaan naar de wegeninfrastructuur, ter-

wijl er ongeveer 1,4 miljard frank extra vrijkomt voor het gemeenschappelijk vervoer.

Belangrijk is dat vooral de middelen voor het onderhoud van de wegeninfrastructuur en de middelen voor het fiets- en doortochtenbeleid en verkeersveilige schoolomgevingen sterk zijn gestegen. Het belangrijkste bij mobiliteit zijn nu eenmaal de bereikbaarheid en de veiligheid. Elke betrokken partij moet zich ten volle inzetten om de zwarte smet van jaarlijkse verkeersdoden op de Vlaamse wegen terug te dringen. Ongevallen zullen er steeds zijn, maar de overheid kan belangrijke ingrepen doen om die tot een minimum te herleiden. De Vlamingen hebben een fundamenteel recht op verkeersveiligheid. Ze zullen daarover natuurlijk ook zelf moeten waken, door het naleven van de wegcode.

De VLD-fractie wil inzake het Vlaamse woonbeleid nogmaals een lans breken voor meer eigendomsverwerving. Ondanks de zware inspanningen van de Vlaamse regering op het vlak van extra sociale huurwoningen moeten we vaststellen dat de wachtlijsten voor betaalbare woningen op korte termijn niet zomaar zullen worden weggewerkt. De commissie voor Huisvesting werd vorige week trouwens nog geconfronteerd met een verzoekschrift dat de aandacht vestigde op deze problematiek. Gezien de hoge conjunctuur en de lage leningslasten en rentevoeten lijkt het ogenblik evenwel rijp om een deel van het patrimonium aan te bieden als een goedkope koopwoning. Zo kunnen middelen worden gegenereerd die het invoeren van een huursubsidie voor de zwaksten in de maatschappij kunnen bespoedigen. Elke Vlaming is nu eenmaal geboren met de spreekwoordelijke baksteen in de maag. Het aanbieden van goedkope koopwoningen zal ook aan de lagere inkomens de kans bieden om eindelijk een eigen woning te verwerven en zo een zekere maatschappelijke onafhankelijkheid te herwinnen. Dat is de reden waarom de VLD zo graag het verwerven van een eigen woning mogelijk wil maken.

Los hiervan dringt onze fractie aan op een snelle uitvoering van de evaluatie van de diverse beleidsinstrumenten in het Vlaamse woonbeleid. In het regeerakkoord is duidelijk afgesproken dat instrumenten zoals het recht van voorkoop, de heffingen op leegstand en verkrotting, het sociaal beheersrecht en dergelijke zaken meer aan een grondige evaluatie zullen worden onderworpen. Om een zo efficiënt en effectief mogelijk woonbeleid te kunnen voeren, is deze evaluatie absoluut meer dan nodig. We vragen dan ook dat de regering uitvoe-

Vermeiren

ring geeft aan deze bepaling van het regeerakkoord.

Inzake leefmilieu vragen we bijzondere aandacht voor een soortgelijke problematiek. In hetzelfde regeerakkoord is immers overeengekomen dat de bestaande heffingssystemen zouden worden herbekeken en aangepast om rechtszekerheid en voorspelbaarheid te bieden aan bedrijven en burgers, waarbij zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van regulerende heffingen volgens het principe 'de vervuiler betaalt'.

Vandaag de dag is nog geen uitvoering gegeven aan deze bepaling, ondanks het feit dat dit een belangrijke bepaling van het regeerakkoord is en dat een dergelijke evaluerende maatregel belangrijke consequenties zal hebben voor de burger en voor het bedrijfsleven. Onze fractie vraagt dan ook op dit vlak zo snel mogelijk en zonder verder respijt een dergelijke evaluatie van de bestaande beleidsinstrumenten door te voeren. 'Evalueren om te leren' moet inderdaad de boodschap zijn van deze regering.

Mijn betoog heeft duidelijk aangegeven dat anderhalf jaar na de historische parlementsverkiezingen van 1999 de politieke en maatschappelijke vernieuwing in Vlaanderen overduidelijk is ingezet. Een continu beleid, gecombineerd met een budgettaire orthodoxie en een ambitieus toekomstproject voor Vlaanderen, zal een beter Vlaanderen tot stand brengen, waar het goed is om te wonen, te werken, te ontspannen, ... kortom, om te leven.

De VLD-fractie stelt met genoeg vast dat de verschillende ministers afzonderlijk en de Vlaamse regering in haar geheel is tegemoetgekomen aan de bekommernissen van vorig jaar. In weerwil van wat de oppositie ook mag zeggen, was mijn fractie daar ook toen al – maar ook vandaag – meer dan gerust op.

De VLD-fractie zal deze begroting met enthousiasme goedkeuren. Het gaat immers niet alleen om de volgende stap in de verwezenlijking van het regeerakkoord, het is tevens een ambitieus toekomstproject dat door toedoen van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement een menselijk gelaat zal krijgen.

Ik wil mijn betoog dan ook besluiten met een warme oproep aan de leden van de Vlaamse regering om dit ambitieus project ten volle te realiseren. Laat het Vlaams regeerakkoord, zoals het is

goedgekeurd door alle meerderheidsfracties, daarbij als kader en als leidraad fungeren. Met de ambities die in het regeerakkoord zijn opgenomen, zijn we perfect in staat om Vlaanderen de beloofde vernieuwing te geven. Laten we elkaar dus niet proberen te overtroeven door de lat nog hoger te leggen en nieuwe ambities op andere vlakken te zoeken.

Zowel de meerderheidspartijen als de oppositie hebben, in een politiek bestel dat de 21ste eeuw waardig is, daarin een belangrijke verantwoordelijkheid te dragen, maar het zijn de leden van de Vlaamse regering die daarin een voorbeeldfunctie moeten vervullen. (*Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het gaat goed met Vlaanderen : de werkloosheid daalt, de export stijgt, de binnenlandse particuliere consumptie floreert, de economische groei houdt aan, de investeringen nemen toe en het aantal faillissementen is gedaald. De statistieken spreken voor zich, ik kan en wil die niet ontkennen. Als minister-president pakt u samen met uw regering graag uit met deze cijfers. U steekt graag de pluimen voor dit alles op de eigen hoed.

Er is dus geen doemdenken of negativisme bij het Vlaams Blok. Zoals het hoort bij een partij als de onze is positief denken de boodschap.

Maar als het goed gaat in een land, dan laat de regering dat graag ook zien. Economische groei levert immers een conjuncturele bonus, en dus meer inkomsten op, zodat er ook meer kan worden uitgegeven. Daar wringt echter het schoentje. Ondanks het feit dat het steeds beter gaat met de Vlaamse economie, merkt de gemiddelde Vlaming dat niet of nauwelijks aan de belastingdruk en aan de diensten en faciliteiten die hem door de Vlaamse overheid worden geboden.

Mijnheer de minister-president, blijkens uw meerjarenplanning voor deze regeerperiode beschikt u over een extra beleidsruimte van om en bij de 200 miljard frank. 121 miljard frank daarvan komt van extra dotaties als gevolg van de financieringswet, 15 miljard frank komt van de privatisering van de GIMV, 29 miljard frank komt van de PPS en 35 miljard frank komt van een heroriëntering van de middelen. U bent van plan om de volgende jaren hiervan in het totaal ongeveer 165 miljard frank te gebruiken voor de realisatie van afcentiemen, de afschaffing van het kijk- en luistergeld – hoewel

Dewinter

dat nog moet blijken – en voor het invullen van een aantal verzuchtingen van het onderwijs. Daarbij komen wellicht ook nog wat schuldafbouw en een aantal projecten van openbare werken.

Op het onderwijs en het kijk- en luistergeld komen ikzelf en andere leden van mijn fractie later nog terug. Ik wil het eerst hebben over de fameuze afcentiemen. U voorziet in een korting op de personenbelasting van 2500 frank per belastingplichtige. Het is wat het is : 208 frank per maand, goed voor een gratis krant per week, of een pint op zondag in het café op de hoek. Het is met andere woorden een aalmoes in ruil voor jarenlange belastingverhogingen en besparingen en het voor aanhalen van de buikriem door Jan Publiek.

Op kruissnelheid zullen die afcentiemen uw regering ongeveer 10 miljard frank kosten. We kunnen dit vergelijken met pakweg de vleestaks, of met de kostprijs van de asielopvang in het land. Jaarlijks wordt 23 miljard frank besteed aan de huisvesting van asielzoekers in luxeuze vakantieparadijzen met sauna en zwembad. Daarmee vergeleken is 10 miljard frank belastingvermindering peanuts. Er wordt jaarlijks in Vlaanderen tweeënhalve keer meer uitgegeven om asielzoekers op te vangen.

De communicatiespecialist van de heer Verhofstadt, de goeroe Slangen, heeft het echter al gezegd : niet de feiten, maar de perceptie van de feiten telt. Mijnheer de minister-president, als goede leerling van de heer Verhofstadt past u deze Slangenregel ook in de Vlaamse regering toe. Dat de afcentiemen uiteindelijk alleen wat gepruts in de marge zijn en geen wezenlijk verschil maken voor de gemiddelde Vlaming, is voor u niet belangrijk. Dat het een te verwaarlozen bedrag is waar niemand echt van wakker ligt, is evenmin belangrijk. Belangrijk is dat de Vlaamse regering dag in dag uit kan uitpakken met het magische woord belastingverlaging, en dat bij de gemiddelde Vlaming de indruk wordt gewekt dat de tijd van bezuinigingen en besparingen voorbij is, en de tijd van belastingvermindering aangebroken.

Mijnheer de minister-president, heel uw beleid is gebaseerd op het permanent creëren van illusies. Het is een soort fata-morganabeleid geworden, waarbij het ene rookgordijn na het andere wordt opgetrokken, met als enige bedoeling zand te strooien in de ogen van de Vlamingen. Het zogenaamd afschaffen, voor de verkiezingen, van het kijk- en luistergeld, de zogenaamde fiscale autonomie, en nu de zogenaamde Vlaamse belastingver-

minderings door de invoering van afcentiemen zijn voorbeelden waaruit blijkt dat u veel belooft, maar in de praktijk ontzettend weinig teruggeeft.

Het kijk- en luistergeld is inderdaad, naast de afcentiemen en de fiscale autonomie, een voorbeeld van mijn stelling. Vlak voor de verkiezingen wordt de belofte gedaan dat het kijk- en luistergeld zal worden afgeschaft. Nu blijkt dat daar in de praktijk niets van terecht komt. Pas vanaf 2002 zal de Vlaamse regering zelf kunnen beslissen over het eventuele voortbestaan van deze belasting. Tijdens een recente uitzending van het televisieprogramma De Zevende Dag heeft de heer Denys echter tegen de fractieleider van de SP gezegd dat hierover binnen de regering en binnen de meerderheid nog heel wat discussie bestaat.

Mijnheer de minister-president, ik vraag me af of u voor deze afschaffing voldoende middelen kan vrijmaken. U hebt hiervoor tijdens deze legislatuur minstens 60 miljard frank nodig.

Wat het kijk- en luistergeld betreft, verbindt u zich in uw beleidsbrief alleszins tot niets. Naast een aantal algemene beschouwingen deelt u enkel het volgende mee : 'door de beperkte fiscale autonomie zullen we zelf kunnen beslissen wat we met het kijk- en luistergeld doen'. U zegt hier niet wat u zult beslissen, u zegt enkel dat de fiscale autonomie u de gelegenheid biedt om zelf te beslissen. Dit is echter niet nieuw, want we wisten dit al.

Mijnheer de minister-president, ik daag u uit om in uw antwoord een verbintenis met de Vlamingen en met het Vlaams Parlement aan te gaan om in 2002, wanneer u de mogelijkheid hebt, het kijk- en luistergeld af te schaffen. In uw beleidsbrief gaat u die verbintenis uitdrukkelijk uit de weg. Ik verwed er mijn Vlaamse afcentiem op dat u ons het antwoord schuldig zult blijven. Aangezien het hier slechts om 2.500 frank gaat, is dit geen belangrijke weddenschap.

Nog straffer dan het verhaal van de afcentiemen is het verhaal van de zogenaamde Vlaamse fiscaliteit. In ruil voor een bijkomende financiering van het Franstalig onderwijs zijn een aantal gewestbelastingen overgeheveld en zijn de marges voor de op- en afcentiemen verruimd van 3,25 percent in 2002 tot maximaal 6,75 percent vanaf 2004. In plaats van 10 percent zal Vlaanderen dan 20 percent van zijn uitgaven met eigen inkomsten kunnen financieren.

Om ervoor te zorgen dat die bijzonder beperkte fiscale autonomie niet te veel uit de hand loopt, heeft men het betwistbare begrip fiscale loyaliteit

Dewinter

ingevoerd. Zeker als men een fiscale autonomie wil realiseren is dit begrip in een federale staat zeer betwistbaar. De bedoeling is duidelijk. Er mogen geen al te grote fiscale verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië ontstaan. Het gaat hier om een typisch Belgische fiscale autonomie. Wat de middelen betreft, blijft de autonomie minimalistisch. Om een al te grote voorsprong op Wallonië te voorkomen, wordt Vlaanderen in een keurslijf gedwongen.

Mijnheer de minister-president, u pakt graag uit met de minimale fiscale autonomie die u hebt verworven. Blijkbaar vindt u het al heel wat dat Vlaanderen maximaal 20 percent van zijn ontvangsten uit de eigen fiscaliteit kan halen.

Hoe zit het in andere federale landen? De heer Van Rompuy heeft daarnet al enkele cijfers aangehaald. In Canada genereren de deelstaten 56 percent van de eigen middelen. In de Verenigde Staten loopt dit zelfs op tot meer dan 75 percent. Dit geldt ook voor het federale Zwitserland. Ik heb nochtans gelezen dat dit land voor het federale België het grote voorbeeld is.

De deelstaten van deze federale landen genereren meer dan 50 percent van de eigen middelen. Zij krijgen de gelegenheid om de vruchten van hun beleid daadwerkelijk te plukken. Ik heb daarnet al de economische vooruitgang in Vlaanderen geschetst. Ondanks het goede gevoerde beleid genereert Vlaanderen haast uitsluitend bijkomende middelen voor de federale overheid, voor het unitaire België en dus, in eerste instantie, voor Wallonië.

Los van het feit dat onze fiscale autonomie in vergelijking met een aantal andere federale landen niet zo ontzettend veel voorstelt, worden we hier geconfronteerd met de blijvende miljardenstroom van Vlaanderen naar Wallonië. Van de in de fameuze resolutie van het Vlaams Parlement opgenomen eis tot splitsing van kinderbijslag en gezondheidszorg komt in de praktijk niets terecht. De miljardenstroom – de jaarlijkse diefstal van om en bij 110 miljard frank Vlaams geld via de sluizen van de sociale zekerheid – blijft onverminderd aanhouden.

Het verwondert mij dat de recente KBC-studie hier nog niet aangehaald is en zo weinig aandacht in de media heeft gekregen. Uit die studie blijkt immers dat vorig jaar 199,1 miljard frank vanuit Vlaanderen naar de twee andere gewesten werd versast. In totaal hevelt Vlaanderen daardoor 3,6 percent van zijn welvaart over naar Wallonië. Nog steeds volgens de KBC betekent dit in absolute cij-

fers een historisch record waarover u, na het bereiken van uw fameus akkoord, niet trots hoeft te zijn. In het KBC-rapport kunnen we ook lezen dat Vlaanderen zorgt voor 64,2 percent van de inkomsten, maar daarvan slechts 58,4 percent terugkrijgt. Wallonië zorgt voor amper 26,6 percent van de federale ontvangsten, maar krijgt daarvoor 32,6 percent terug. De gemiddelde belastingplichtige Vlaming betaalde vorig jaar 9,1 percent meer belastingen dan het landelijke gemiddelde. Dat is een pak meer dan de 2.500 frank afcentiemen op een jaar! In plaats van de transfers van Vlaanderen naar Wallonië af te bouwen, hebben we er dankzij het fameuze Sint-Elooisakkoord en het Lambermontakkoord nog een nieuwe transfer bij gekregen. Naast de transfers via de sociale zekerheid en de transfers via de terugbetaling van de overheidsschuld krijgen we er nu ook nog een derde transferweg bij via de financieringswet, waarbij Vlaams geld moet worden gebruikt om het Waals onderwijs te betalen. Dat is de realiteit anno 2000!

Mijnheer de minister-president, er is niets om fier over te zijn. In ruil voor zeer beperkte fiscale autonomie hebben we Brussel niet alleen bevestigd als derde gewest, een nieuwe transfer van Vlaanderen naar Wallonië geïnstalleerd en het consumptiefederalisme vrij spel gegeven. We zijn er tevens in geslaagd om het uitzicht op de realisatie van een aantal fundamentele eisen die nochtans neergeschreven stonden in de resoluties die door dit parlement quasi unaniem werden goedgekeurd, voor lange tijd naar de communautaire ijskast te laten verwijzen. De fameuze resoluties voor een verdere staatshervorming waren niet meer, maar ook niet minder dan een communautair contract dat dit parlement een jaar voor de verkiezingen voor één keer niet met Wallonië, maar met de Vlaamse kiezer had afgesloten. Deze resoluties waren uniek in hun soort omdat ze voor één keer nagenoeg alle Vlaamse partijen op één lijn brachten en hen verplichtte een gezamenlijk standpunt in te nemen en dit standpunt bij de regeringsonderhandelingen ook gezamenlijk uit te dragen en te verdedigen. Mijnheer de minister-president, u hebt met deze meerderheid – VLD, SP, Agalev, maar ook VU&ID waarvan de fractie uit eerlijke schaamte het half-rond heeft verlaten – dat contract met de kiezer gebroken, met alle gevolgen van dien.

De verantwoordelijken voor dit alles, de woordbrekers, zijn bekend: het zijn de VLD en VU&ID. Over Agalev en SP spreek ik hier niet, want hun Vlaamse gezindheid is omgekeerd evenredig aan hun machtsgeilheid, dus nihil. De VLD en VU&ID dragen hierin een verpletterende verantwoordelijkheid. Sta me toe de heer Verhofstadt te citeren

Dewinter

op een VLD-studiedag rond het thema 'Meer Vlaanderen' in februari 1998 : 'De deelgebieden zijn dan wel bevoegd voor een aantal aspecten van de economische politiek, maar een echt coherent beleid kunnen zij terzake niet voeren. Eén van de belangrijkste economische beleidsinstrumenten, met name de vennootschapsbelasting, valt buiten hun bevoegdheid'. Verder luidt dit citaat als volgt : 'Daarnaast zijn er de ondoorzichtige transfers tussen Noord en Zuid die een hypotheek leggen op de ontwikkelingskansen van Vlaanderen'. Vandaag zou dit wel eens als oppositietaal kunnen overkomen. (*Opmerking van de heer Eric Van Rompuy*)

Mijnheer Van Rompuy, het is goed om aan het verleden herinnerd te worden.

De heer Verhofstadt somde een aantal krachtlijnen op die essentieel waren voor de staatshervorming. Hij vroeg de regionalisering van de vennootschapsbelasting en de overheveling van de gezondheidszorg en de gezinsbijdragen. Hij zei : 'De deelgebieden zouden ook de personenbelasting heffen, alsmede de bijdragen ter financiering van de gezinsbijdragen en de gezondheidszorg'.

Alsof dit citaat van de heer Verhofstadt niet voldoende zou zijn, citeer ik ook graag de woorden van de heer De Gucht. Op een andere studiedag met als titel 'Meer Vlaanderen' zei hij op 25 april 1998 : 'De hervorming van de staat die wij willen, is fundamenteel en wijzigt drastisch het machtsverhouding tussen het federale en het regionale niveau. Concreet hebben wij het over een overdracht van meer dan 900 miljard.' Dit zei de heer De Gucht, de voorzitter van de VLD. Ook hij is uit eerlijke schaamte afwezig vandaag. In 1998 had hij het over een overdracht van meer dan 900 miljard frank aan bevoegdheden en over meer dan 350 miljard frank aan intrestlasten op de schuld. 1998 is al lang voorbij, en al deze uitspraken zijn woorden in de wind gebleken. Het is een zoveelste kiesbelofte die niet wordt ingevuld, een zoveelste woordbreuk van de VLD ten aanzien van haar achterban.

Ook VU&ID draagt een loodzware verantwoordelijkheid. Gisteren las ik in de krant dat VU&ID-voorzitter Bourgeois eerst de uitvoering van het Hermesakkoord wil, en pas daarna die van het Lambermontakkoord. Hij wil dus dat eerst de bevoegdheden Landbouw en Buitenlandse Handel worden overgeheveld naar de gewesten, voor aan de uitvoering van het Lambermontakkoord wordt begonnen. Omdat de leden van VU&ID allen afwezig zijn, richt ik mij tot minister Anciaux, die

voor één keer zijn solidariteit met zijn voorzitter in de praktijk kan omzetten, samen met zijn collega-minister Sauwens. Minister Anciaux, wat zult u doen opdat eerst Hermes en pas daarna Lambermont wordt uitgevoerd ? De minister-president heeft zich vorige vrijdag tijdens het overlegcomité, reeds akkoord verklaard met de gelijktijdige uitvoering van de akkoorden.

Minister Anciaux, minister Sauwens, wat zult u doen ? Ik geef u een mogelijkheid : keur deze begroting niet goed ! Keur ze niet goed, zolang u niet over de zekerheid beschikt dat eerst Hermes en pas daarna Lambermont wordt uitgevoerd. De begroting is uw enige drukkingsmiddel. Als u dit middel niet inzet, dan zijn ook de woorden van de heer Bourgeois woorden in de wind.

Wie dacht dat we alleen VU&ID en de VLD viseren, heeft het mis. Ook de CVP die nu nog luid van de kansel roept, heeft boter op het hoofd. De CVP heeft terechte kritiek op het Lambermontakkoord en op het feit dat Brussel steeds meer een derde gewest dreigt te worden. De CVP beschikt echter ook over een drukkingsmiddel. De CVP kan Brussels minister Chabert terugtrekken, de man die altijd en overal minister is en blijft, ook al zit de rest van de partij in de oppositie.

De heer Eric Van Rompuy : U kunt ons veel vragen, maar dat niet.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Van Rompuy, als u uw minister terugtrekt uit de Brusselse regering, zal uw oppositievoering heel wat geloofwaardiger overkomen. Zorg er ook voor dat de heer Dehaene in Vilvoorde niet het omgekeerde doet, dan wat u hier met woorden belijdt. Zolang u toereert dat de CVP collaboreert met de Franstaligen van het FDF om zelf een burgemeesterssjerp binnen te halen, is uw oppositie totaal ongeloofwaardig.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat deze regering een soort condoomregering is. Waarom zeg ik dit ? Het woord past een beetje in het progressieve jargon van Agalev en aanverwanten. Mijnheer de minister-president, u wilt de pret van het regeren zolang mogelijk laten duren zonder zwanger te worden. U wilt veel beloven, maar weinig geven. Dat is blijkbaar het leidmotief van deze regering.

Terwijl de VLD op dit moment zowel op federaal als op Vlaams niveau zowat het programma van Agalev aan het uitvoeren is en deze regering zich ontpopt tot de meest progressieve en meest linkse die ons land ooit heeft gekend, ontstaat er in

Dewinter

Vlaanderen een steeds duidelijkere polarisatie. De regering in haar ivoren toren van het parlement sluit daarvoor uiteraard totaal de ogen. Acht oktober was daarvan nogmaals het bewijs. Steeds meer Vlamingen strijden voor het behoud van hun culturele eigenheid en identiteit. Het massale protest tegen asielcentra is daarvan het zoveelste duidelijke bewijs. Vlamingen kiezen voor hun identiteit, maar doen dat niet enkel wanneer ze worden bedreigd in hun persoonlijke situatie. Er wordt steeds meer opgekomen voor meer Vlaamse autonomie, voor een Vlaamse regering die durft te beslissen en neen durft te zeggen tegen het federale niveau. De Vlamingen zien een economische groei en bloei van Vlaanderen en ze willen dat vertaald zien in hun eigen bestuur dat daarvoor de middelen heeft. Daarom zullen we deze begroting niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, dames en heren, het is voor iedereen duidelijk dat men bij het opstellen van deze begroting is vertrokken van voorzichtige parameters : een inflatie van 1,5 percent, een BNI-groei van 2,5 percent en het hanteren van de strengste norm van de Hoge Raad van Financiën. De doelstelling is daarbij om op het einde van deze legislatuur tot een halvering van de schuld te komen, dit wil zeggen tot 112 miljard frank. Dit neemt niet weg dat het fundamentele debat over de ideale schuldratio wenselijk blijft.

Belangrijk lijkt me ook de afspraak van vorige vrijdag, waardoor Vlaanderen meer mogelijkheden krijgt voor de aanwending van de begrotingsoverschotten. Trouwens, wanneer we het hebben over de afbouw van de schuld mogen we dit niet te kortzichtig benaderen. Ook de ecologische schuld moeten we in rekening brengen. Het kostenplaatje hiervan is op dit moment onmogelijk juist te berekenen, maar duidelijk is wel dat dit nog vele miljarden vraagt. We kunnen dit niet voor ons uit blijven schuiven. Deze begroting gaat dus over afbouw van schuld, het verlagen van lasten, het aanleggen van reserves en het invullen van nieuwe behoeften.

Voor het eerst werd ook een meerjarenbegroting gepresenteerd, maar sta me toe te vermelden dat voorliggende meerjarenbegroting niet erg relevant is. Dit heeft natuurlijk alles te maken met de noodzakelijke herringering van de beleidsruimte. Ik denk aan het Lambermontakkoord, betere conjuncturele

voorzuitzichten, mogelijke opbrengsten van de GIMV en dergelijke. Nochtans zou een meerjarenbegroting sluitend moeten zijn, omdat ze een echt financieel debat mogelijk maakt. Ik hoop dat we volgend jaar over een meerjarenbegroting beschikken die echt als beleidsinstrument kan worden beschouwd.

De heer Eric Van Rompuy : U geeft ons dus gelijk.

De heer Ludo Sannen : Wat de meerjarenbegroting betreft, inderdaad.

Door het Lambermontakkoord krijgt Vlaanderen vanaf 2002 de volledige bevoegdheid over de gewestbelasting. We willen een debat voeren over nieuwe fiscale mogelijkheden vooraleer ingrijpende fiscale beslissingen worden genomen die elk ander fiscaal beleid in de toekomst hypothekeren. De basis van het debat zijn voor ons de afcentiemen voor de laagste belastingschijven. Voor deze lastenverlaging werd in een budgettaire ruimte van 40 miljard frank voorzien. In december 1998 heeft de Vlaamse regering een symposium gehouden over een Vlaams fiscaal beleid binnen de EMU. Met de resultaten van het Lambermontakkoord is er misschien reden genoeg om een opvolging te geven aan dat symposium. We moeten nadenken over de relevantie van bepaalde belastingen en belastinggronden. Onze registratierechten bijvoorbeeld zijn de hoogste van alle ons omringende landen. Zo wonen dikwijls de verkeerde mensen in de verkeerde huizen op de verkeerde plaats. Misschien is het innen van het kijk- en luistergeld achterhaald en niet erg rechtvaardig. De volledige afschaffing houdt echter een lastenverlaging in van 19 miljard frank per jaar. Logischerwijs wordt dit op een andere fiscale manier gecompenseerd. Trouwens, is het verantwoord om structureel jaarlijks een Vlaamse lastenverlaging van 20 miljard frank door te voeren op een totaal van 140 miljard frank eigen belastingen ? Dat betekent een vermindering van de eigen inkomsten met 14 percent.

Vóór alles vragen we ons af of deze begroting kan worden gelezen als een oefening in duurzame ontwikkeling. Weerspiegelt de begroting een beleid met als uitgangspunt het samengaan van ecologie, economie en sociale rechtvaardigheid ? De initiatieven voor alternatieve energiebronnen zijn belangrijk, maar duurzame energie opwekken heeft geen zin als ze massaal wordt verspild. De begroting geeft onvoldoende waarborgen voor een doorgedreven beleid van rationeel energiegebruik, dit ondanks de recente oliecrisis en de op de klimaat-top nog maar eens bevestigde noodzaak om onze afhankelijkheid van fossiele brandstoffen terug te

Sannen

schroeven. De totale begroting van energie stijgt weliswaar en komt tot minimaal 206 miljoen frank, maar dit heeft alles te maken met de reguleringsinstantie voor de vrijgemaakte elektriciteits- en aardgasmarkt, en is niet de vertaling van een noodzakelijke trendbreuk ten voordele van rationeel energieverbruik.

De afbouw van de ecologische schuld is een belangrijk onderdeel van het beleid en moet dat ook blijven. We vragen een versnelde uitvoering van bodemsaneringsprojecten en extra investeringen in het waterbeleid om sneller te kunnen voldoen aan de Europese richtlijnen. Het gaat veelal om eenmalige investeringen : we gaan er daarom van uit dat de opbrengst van een eventuele GIMV-operatie hiervoor kan worden aangesproken. Er is ook ruimte voor PPS-projecten, zeker voor de 'brown fields' waardoor het aansnijden van nieuwe industriegronden kan afnemen. Nog dit : een goed milieubeleid legt de nadruk op preventie. Dat is niet altijd budgettair te vertalen, maar ecologisch en economisch efficiënt.

In het kader van de bijkomende investeringen in het openbaar vervoer blijft een optimalisatie van de bestaande infrastructuur en de uitbreiding van het aanbod essentieel. We zijn bezorgd over het onevenwicht in de budgetverhoging : veel extra middelen voor tariefmaatregelen en te beperkt budget voor aanbodverhoging en -garantie. Het gaat wat dit laatste betreft om extra middelen voor onder meer voorstedelijke tramnetten, vrije bus- en trambanen en doorstroming. Bij een recente actie van de bus- en trambestuurders in Antwerpen werd duidelijk dat de situatie stilaan onhoudbaar aan het worden is. Goedkoop of gratis openbaar vervoer dat mee in de file staat is geen openbaar vervoer van de 21ste eeuw.

Terugverwijzend naar het regeerakkoord is onze fractie vragende partij om initiatieven in verband met duurzaam ondernemen te stimuleren, om op die manier in het ondernemen meer evenwicht te brengen tussen economische, ecologische en sociale belangen. De hervorming van de expansiesteun kan hier een middel voor zijn door een koppeling te maken tussen strategisch belang, tewerkstelling en ecologie. Wij pleiten er niet voor de pijler tewerkstelling volledig te schrappen uit de expansiesteun, want het scheppen van arbeidsplaatsen voor met uitsluiting bedreigde groepen zoals allochtonen, laaggeschoolden en mensen met een handicap verdient extra steun. Daarnaast steunen we wel het voorstel om met een gesloten enveloppesysteem te

werken voor expansiesteun. Het huidige systeem heeft een pervers effect, vermits het om een instrument gaat dat de conjunctuur volgt en dus bevestigt. Het gaat zeker niet om een conjunctuurcorrecterend systeem.

Een enveloppesysteem laat toe om de budgettaire orthodoxie te koppelen aan een snelle afhandeling van de dossiers binnen een vooraf vastgelegde termijn.

De heer Eric Van Rompuy : Dat is net niet mogelijk in het voorstel van minister Van Mechelen. Met de competitieformule kan men enkel oordelen in een bepaalde periode welk bedrijf al dan niet in aanmerking komt. Door die formule kan wat u zegt niet. Men zegt eenmaal per jaar hoe groot de enveloppe is en enkel de beste dossiers komen in aanmerking. U wenst expansiesteun die rekening houdt met projecten die lopen over verschillende jaren. Zo kan het systeem echter niet werken. Als ik het goed heb begrepen zal een afzonderlijk agentschap op regionaal niveau, namelijk in de provincieraden, over de zaken oordelen.

Op het systeem dat minister Van Mechelen heeft opgezet hebben u en uw fractie terecht kritiek geuit. Er is een wedstrijdformule, maar die staat haaks op wat u wilt.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik wil enkel de fractieleider van de CVP, tevens mijn voorganger, eraan herinneren dat op 31 december 1999 het deficit in de economische expansiesteun 10,5 miljard frank bedroeg, precies omdat men niet met een gesloten budget heeft gewerkt. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

De heer Ludo Sannen : Maar het is niet corrigerend.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister-president, had u enkele jaren geleden kunnen voorspellen dat u nu 110 miljard frank aan buitenlandse investeringen zou krijgen ? Uw partij zei toen dat we op dit ogenblik in de zwaarste recessie sinds de oorlog zouden terechtkomen en dat er tienduizenden jobs verloren zouden gaan. Onze industrie zou instorten. Ik heb toen echter een economische groei voorspeld.

In Duitsland is de investeringssteun de laatste drie jaar verviervoudigd omdat het zo goed gaat met de economie.

De heer Ludo Sannen : Maar dat dwingt ons een ander systeem te gebruiken.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, het enige dat minister Van Mechelen probeert te zeggen is dat u, toen u minister van Economie was, aan de lopende band engagementen hebt getekend waarvoor niet in een budgettaire dekking was voorzien. Hij moet dat nu opkuisen. Dat is de realiteit. (*Rumoer*)

De heer Eric Van Rompuy : Ford Genk zal momenteel niet het slachtoffer worden van de saneringsoperaties die voor West-Europa zijn aangekondigd. De heer Heller zag die investeringssteun als voorwaarde om hier zijn project te realiseren. (*Rumoer*)

Wij hebben die begrotingen niet opgesteld.

Minister-president Patrick Dewael : U kreeg het geld niet van mevrouw Demeester. Dat is de realiteit. Uiteraard was er een hoogconjunctuur en zijn er een pak investeringen gedaan. Mijnheer Van Rompuy, u vroeg geld aan de minister van Begroting en u kreeg het niet. Het saldo moet nu worden 'opgekuist' door deze regering.

De heer Eric Van Rompuy : U geeft aan elke Vlaming 2.500 frank in plaats van de investeringen en de werkgelegenheid te stimuleren. Dat is een verkeerde keuze.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, u mag met de waarheid geen loopje nemen. De toestand is bovendien nog erger dan u voorstelt. De regeling die u had uitgewerkt om de automobiellassemlage te ondersteunen, de zogenaamde 'tools-at-vendorregeling' die was opgenomen in de MGBIII-richtlijn, was niet tijdig aangevraagd. Europa heeft me verplicht deze maatregel op te schorten. Daardoor moest de Vlaamse regering 12 maanden onderhandelen met Europa om een oplossing te vinden om de bedrijven te ondersteunen, drie jaar na datum.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Een ander voor ons belangrijk instrument voor het duurzaam ondernemen, dat minister Van Mechelen tijdens de vorige begrotingsbespreking heeft toegezegd, is de oprichting van een Vlaamse investeringsmaatschappij voor duurzaam ondernemen. Dit houdt niet alleen in dat in 2001 de expansiesteun moet worden gehorriënteerd maar ook dat er duidelijkheid moet worden geschapen over de oprichting van een dergelijke maatschappij. Ik hoop dat men dit dossier kan afronden.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Sannen, in de commissie hebben we afgesproken dat in het kader van de verdere privatisering van de GIMV de vrijgekomen gelden ook kunnen worden gebruikt voor een fonds voor duurzaam ondernemen op te richten. Nu bestaat er bijvoorbeeld reeds een fonds voor biotechnologie dat werkt als een dochtermaatschappij van de participatiemaatschappij Vlaanderen. Het spreekt vanzelf dat we eerst de middelen moeten verwerven vooraleer ik het fonds kan oprichten. Ik engageer me echter ertoe een dochtermaatschappij op te richten van de PMV.

De heer Ludo Sannen : Er is in de begroting specifieke aandacht voor de sociale economie en het stimuleren van een verweving van de klassieke en de sociale economie. De doelstelling is om in het klassieke arbeidscircuit duurzame jobs te creëren voor mensen die anders in de kou blijven staan. In deze hoogconjunctuur heeft de overheid de plicht alle mogelijke inspanningen te leveren om iedereen te laten participeren in het arbeidsproces.

Het is voor ons onaanvaardbaar dat bepaalde vacatures niet worden of kunnen worden ingevuld door een gebrek aan arbeidskrachten en dat men vervolgens moet vaststellen dat de werkloosheidsgraad bij de allochtone mannelijke bevolking in heel wat regio's tussen 20 en 30 percent ligt. We vragen van de minister van Werkgelegenheid een concreet engagement. We verwachten dat tijdens deze legislatuur de werkloosheidsgraad van deze groepen wordt teruggedrongen tot op het gemiddelde van de Vlaamse beroepsbevolking. Heel wat problemen uit onze samenleving zouden een begin van oplossing krijgen indien de participatie van allochtonen bij de arbeid een feit zou zijn.

De kwaliteit van het leven en de onthaasting moet het uitgangspunt zijn van het Vlaamse beleid. Dit houdt in dat er meer harmonie moet zijn tussen arbeid, gezin en vrije tijd. Deze elementen moeten meer op elkaar aansluiten zodat iedereen greep krijgt op de invulling van zijn eigen leven en zijn eigen welzijn. Men moet dit beleid niet alleen doortrekken in de welzijnssector maar ook in het algemene beleid van Vlaanderen.

De uitbouw van de kinderopvang als basisvoorziening is hierbij essentieel. Dit werd trouwens duidelijk geformuleerd in het rapport 'Kinderopvang in Vlaanderen' van Kind & Gezin. Kinderopvang verruimt de mogelijkheid om arbeid en zorg te combineren. De vraag is dan ook of de middelen die men heeft uitgetrokken in de begroting hiervoor voldoende zijn.

Sannen

De regering plaatst het onderwijs centraal in haar beleid. Men heeft veel bijkomende budgettaire ruimte gecreëerd. Zo heeft men reeds 50 miljard frank aan bijkomende beleidskredieten vastgelegd, en dit in tegenstelling met de vroegere ingeschreven 20 miljard frank. Deze regering doet een uitzonderlijke inhaalbeweging voor het onderwijs. Twee jaar geleden werd nog volop bezuinigd in het onderwijs. Anderhalf jaar later wordt er sterk – en terecht – geïnvesteerd. We zijn inderdaad nog niet terug op het niveau van 15 jaar geleden. Dat kan ook niet. We kunnen echter best de vergelijking met de buurlanden doorstaan.

Van de totale beleidsruimte van 200 miljard frank gaat 50 miljard frank naar onderwijs. Wie dan nog durft te beweren dat onderwijs geen prioriteit is voor deze regering, is intellectueel oneerlijk.

Met deze middelen moet het dan ook mogelijk zijn om op een constructieve manier tot een nieuwe CAO voor het onderwijspersoneel te komen. Voor Agalev komt het er bij deze CAO vooral op aan om de werkdruk te verminderen en het pedagogisch comfort te verhogen. Onze fractie vindt dan ook dat de Vlaamse regering een belangrijke stap heeft gezet wat het eerste luik van deze CAO 6 betreft. Er wordt immers reeds 4,7 miljard frank vrijgemaakt op jaarbasis om tegemoet te komen aan deze eis, die leeft in het onderwijsveld.

In verband met de problematiek van het inkomen wordt het een lineaire regeling. *(Opmerkingen van de heer Johan De Roo)*

Mijnheer De Roo, CAO 6 zou twee onderdelen bevatten. Een eerste deel betreft het verhogen van het pedagogisch comfort en het verminderen van de werkdruk. Dit deel bevat voorstellen die door de regering zijn vastgelegd en die reeds gedeeltelijk werden besproken met de sociale partners. Beide partijen kunnen zichzelf erin terugvinden. Daarnaast is er een tweede onderdeel, dat gaat over de inkomensproblematiek. Uw vraag betreft dit tweede luik, dat ik net wilde bespreken.

Er wordt voorzien in 12.000 frank maaltijdcheques voor iedereen in het onderwijs. Deze lineaire maatregel is een voorafname van de verdere inkomensonderhandelingen, die zullen worden gestoffeerd door een loonstudie. Ondertussen zou men verder onderhandelen over onder meer de concrete uitwerking van de reeds voorgestelde maatregelen. De vakbonden zouden een eerste evaluatie maken op 9 februari. Ze zouden hun acties ondertussen

opschorten. Groot is dan ook mijn verbazing over de houding die de onderwijsvakbonden vrijdag hebben aangenomen. Eerlijk gezegd begrijp ik het niet. Aanvankelijk zei men verder te willen onderhandelen. De regering heeft zich ertoe geëngageerd om verder te praten over het inkomen. Ze staat niet afwijzend tegenover lineaire maatregelen, maar vooral wil ze terecht zaken als loonspanning en loopbaanperspectieven bespreken.

Vrijdag gebeurde er dan iets onverwachts. Een onschuldige brief werd door de vakbonden aangegegrepen om de hele zaak op te schorten en actie te voeren in plaats van verder te onderhandelen. U zou allen die brief eens moeten lezen. Hij is volmaakt onschuldig. Ik zie niet in welk probleem eruit kan worden gepuurd. Ik begrijp er niets meer van en zou niet weten welk antwoord ik aan de vakbonden zou moeten geven. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Sannen, u hebt twee weken geleden een communiqué uitgebracht waarin u meedeelt te willen weten over welke extra budgettaire ruimte de Vlaamse regering beschikt om de inkomensproblematiek op te lossen. De Vlaamse regering heeft helemaal geen budgettair kader gecreëerd om dit probleem te verhelpen. *(Opmerkingen van de heer Ludo Sannen)*

Zo'n kader was nodig om de volgende weken de onderhandelingen te kunnen voortzetten. De Vlaamse regering heeft voorzien in 4,7 miljard frank om de werkdruk te verlichten en in 12 miljard maaltijdcheques – daarmee moet het gebeuren. U hebt zelf extra budgettaire ruimte gevraagd. Deze kan natuurlijk niet worden gegeven. Dit verklaart de terechte woede van de vakbonden. VU&ID had extra geld beloofd, dat er nu niet komt. De vakbonden wensen in dit keurslijf niet te onderhandelen.

De maaltijdcheques worden als voorafname voorgesteld. Waarvan ? U hebt gepleit voor het bespreken van een lineaire loonsverhoging. Wij weten welke stelling de Vlaamse regering en de minister-president over het onderwijs verdedigen. Zij kwam duidelijk naar voren in de Kleurennota. Er moest op de eerste plaats in de netten worden bespaard. De onderwijswereld weet dit. Minister Vanderpoorten heeft steeds gezegd dat ze beter dan de vakbonden wist wat bij de basis leefde. Toch is het tot een staking gekomen. In de privé-sector zullen de lonen met 7 percent stijgen.

Van Rompuy

U hebt een hele vertoning opgevoerd en nu krijgt u er de 'weerbots' van. Het is altijd gevaarlijk om binnen de meerderheid verklaringen af te leggen.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : De heer Van Rompuy gelooft zijn eigen woorden niet.

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb tijdens de Septemberverklaring van 1999 de moed gehad om te zeggen dat de lastenverlaging van 10 miljard frank moest worden afgemeten aan de behoeften van het onderwijs. Ik neem het niet als nu gezegd wordt dat onze fractie het onderwijs op een hypocriete manier zou benaderen.

Minister Marleen Vanderpoorten : U verwijst naar de stakingen. U hebt gezien dat om heel veel verschillende redenen werd gestaakt. De werkdruk kwam echter het meest ter sprake. Er ligt ook geld klaar om dit probleem op te vangen. De loondiscussie wordt eveneens aangevat. U verwijst naar de loonnorm van 6,4 percent uit de privé-sector. Als alle maatregelen worden uitgevoerd die nu op tafel liggen, bedraagt de loonnorm in het onderwijs 7,2 percent. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Eric Van Rompuy : Mevrouw Dua lacht met de vakbonden, maar als het om de welzijnssector ging, stelde zij zich uitermate demagogisch op. In deze zaak steunen wij de vakbonden.

De heer Ludo Sannen : Van 200 miljard frank beschikbare budgettaire ruimte, werden reeds 50 miljard frank vastgelegd.

De heer Eric Van Rompuy : Minister Stevaert zegt dat hij reeds 15 miljard frank heeft uitgegeven en dat hij nog tijdens deze zittingsperiode op 35 tot 40 miljard frank zal uitkomen. Het totaalcijfer van de engagementen in de milieusector, van 30 miljard frank van mevrouw Vogels en 5 miljard frank van de heer Anciaux, ligt ver boven 200 miljard frank.

Wij hebben van de Vlaamse regering geen meerjarplan gekregen. Dit creëert een grote maatschappelijke verwarring. De onderwijsvakbonden vragen daarom ook meer middelen. De indruk wordt gewekt dat alles nog mogelijk is. Mevrouw Vogels heeft er in de welzijnssector schitterend gebruik van gemaakt. Sindsdien volgen de stakingen elkaar op. De Lijn vraagt elk jaar een loonstijging met 7 percent. U oogst wat u hebt gezaaid. U hebt

de indruk gegeven dat alles mogelijk is, maar de rekeningen kloppen niet meer. Men beseft dat wie het nu niet kan bereiken, dat de volgende jaren zeker niet zal doen want er zijn geen middelen meer.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Van Rompuy, u kunt misschien kritiek hebben op het feit dat u het totale kostenplaatje niet kunt interpreteren – ik heb die kritiek ook geuit -, maar we hebben wel een precieze berekening gekregen van de 50 miljard frank die voor onderwijs zijn vastgelegd, zowel in de commissie voor Financiën als in de commissie voor Onderwijs. Het juiste bedrag is 47 miljard frank, rekening houdend met de 12.000 frank afnames van de onderhandelingen over het inkomen, die nog niet waren opgenomen. Het is duidelijk dat over het inkomen nog verder wordt onderhandeld.

Ik begrijp niet dat de vakbonden iedereen terugfluiten en overgaan tot acties. Voor de vakbonden is het belangrijk dat ze een goede CAO 6 hebben over enerzijds de werkdruk en het pedagogisch comfort en anderzijds het inkomen. Zij moeten daarover onderhandelen met de minister van Onderwijs. Het is de verantwoordelijkheid van de minister om dit akkoord ook budgettair waar te maken. Ik begrijp de dubbele discussie niet die nu wordt gevoerd. Voor de regering is het belangrijk het financiële plaatje te kennen, voor de vakbonden zijn vooral de resultaten van de CAO-onderhandelingen van belang.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Sannen, bent u het eens met de uitspraak van de minister-president dat de onderwijsuitgaven hun bovengrens hebben bereikt ?

Minister-president Patrick Dewael : De heer Van Rompuy krijgt het blijkbaar op zijn heupen omdat hij er vanuit de oppositie niet in slaagt het debat te sturen, en daarom probeert hij op deze manier aan desinformatie te doen.

Ik heb niet gezegd dat die uitgaven een bovengrens hebben bereikt. Ik heb in de commissie voor Financiën wel een som gemaakt van wat de regering voor het onderwijs veil heeft. Ik heb eraan toegevoegd dat dit in uitermate schril contrast staat met de praktijk van de regeringen waarvan u deel uitmaakte.

Wat deze regering doet inzake investeringen in het onderwijs, is, in vergelijking met de vorige jaren, 'du jamais vu'. Daar hebt u geen enkel verhaal tegen. U geeft alleen de indruk uit te zijn op het politiek recupereren van een staking. Alles moet

Dewael

nu tegelijkertijd kunnen. Dat is wat ik al eerder de kakofonie van de CVP-fractie heb genoemd. Enerzijds is er een gewezen minister van Begroting die voortdurend verkondigt dat we de strengste normen moeten hanteren en dat we de beleidsruimte moeten beperken, anderzijds is er de heer Martens die eigenlijk nog veel meer wil realiseren. Voor hem is er geen grens en moet alles op hetzelfde moment gebeuren. Dat vind ik politiek niet correct.

Het voorstel van de minister van Onderwijs, met de steun van heel de regering, lijkt me een juiste aanpak. We leggen in de eerste plaats de nadruk op het comfort en de vermindering van de werkdruk. Ten tweede gaan we het debat over de lonen niet uit de weg, maar wachten we op de resultaten van een studie. Op dat ogenblik zal de regering duidelijk maken wat ze daar budgettair voor over heeft. Dat lijkt me een gezonde aanpak.

Mijnheer Van Rompuy, het is uw volste recht te proberen de mensen tegen elkaar uit te spelen, maar ook de waarheid heeft haar rechten. Als u vindt dat alles tegelijkertijd moet mogelijk zijn, dan moet u maar eens namens de CVP duidelijk maken waar minder kan worden uitgegeven. Op die vraag blijft u het antwoord schuldig. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Deze begroting oogt erg positief, en de economische verwachtingen zijn goed. De schuldfabouw gaat gestaag vooruit en er komt ruimte voor een lastenverlaging. Toch maken heel wat elementen ons duidelijk dat zelfgenoegzaamheid zeker niet op zijn plaats is. Recent, bijvoorbeeld, maakte een studie ons duidelijk dat er in Vlaanderen geen plaats is waar het echt gezond leven is. Heel Vlaanderen is een grijze zone wat dit betreft. Gezien het belang van deze resultaten en die van de eerste onderzoeksopdrachten inzake gezondheid en milieu lijken de terzake gereserveerde begrotingsmiddelen me minimaal. Nu ook het Vlaams Parlement hierover waarschijnlijk een themadebat zal organiseren zal snel duidelijk worden dat er nog veel wetenschappelijk onderzoek nodig is. Het lijkt ons dan ook logisch dat de ministers bevoegd voor wetenschapsbeleid een deel van de extra middelen voor wetenschappelijk onderzoek zouden investeren in dit domein van milieu en gezondheid. Ook hier kan Vlaanderen een voortrekkersrol spelen. Onze fractie hoopt ook dat de resultaten van deze onderzoeken mee een element

kunnen vormen voor een toekomstig vergunningsbeleid.

Ook blijkt er in Vlaanderen nog steeds armoede te zijn : 6,9 percent van de Vlaamse gezinnen leeft in armoede, en 15 percent is bestaansonzeker. Bovendien zijn er nog 300.000 slechte woningen. Armoede bestaat nog in Vlaanderen, zij het meer verdoken en daarom des te schrijnender voor deze bevolkingsgroep. Armoede lost men niet alleen op met tewerkstelling. Heel wat nietwerkende alleenstaanden zijn geschrappt uit de officiële werkloosheidscijfers, maar komen niet in aanmerking voor het bestaansminimum. Aan deze snelgroeiende onbekende armoede moeten we het hoofd bieden door een garantie op goede woningen, onderwijs, geneeskundige verzorging en een degelijk inkomen. Hiervoor moeten middelen worden vrijgemaakt. In het kader van het debat over de toekomstige financiering van de gemeenten is het logisch dat de rijke gemeenten solidair zijn met de arme gemeenten. Zij moeten mee betalen aan een waardig bestaan voor mensen in armere buurten en wijken. Van de Vlaamse regering verwachten we spoedig haar actieplan ter bestrijding van de armoede.

De voorbije weken stellen we vast dat er geregeld protest te horen is naar aanleiding van het inrichten van nieuwe asielcentra. De argumenten die men aanhaalt zijn zelden coherent en blijken voort te komen uit een geheel van vooroordelen, waarbij alles met alles wordt vermengd. In Vlaanderen lijkt het gemakkelijker een dierenasiel te openen dan een asielcentrum voor vluchtelingen. Onze fractie maakt zich zorgen over een oprukkende onverdraagzaamheid, een steeds dieper geworteld cultureel racisme en een verschrompelende gastvrijheid, kortom, een verzuring van onze samenleving. Het lijkt ons een belangrijke uitdaging voor deze regering om dit tij te keren.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik vind het pijnlijk dat deze spreker iedere uiting van protest tegen regeringsbeslissingen die vooraf niet worden meegedeeld aan de bevolking, de lokale besturen en politiek verantwoordelijken afdoet als een uiting van racisme.

Dat is het zeker niet. De mensen zijn onzeker, want ze worden niet geïnformeerd. Ze zijn terecht bang voor heel wat overlast. Dat heeft niets te maken met racisme. Mijnheer Sannen, zolang u dat soort protest blijft afdoen als racisme hebt u er niets van begrepen en communiceert u als overheid totaal verkeerd. Luister naar de mensen, probeer ze in te

Dewinter

lichten en zeg hen waar het op staat. Voer ook een ander asielbeleid, maar dit is een federale zaak en hier dus niet aan de orde. Door de mensen echter telkens opnieuw te diaboliseren en ze te beschuldigen van racisme drijft u ze weg in plaats van ze correct te informeren. Probeer de fouten die u maakt niet af te wentelen op de bevolking door die te beschuldigen van alle zonden van Israël.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de voorzitter, ik kan de heer Dewinter volgen als het gaat over het informeren van mensen. Door mensen nauwkeurig in te lichten kan men heel wat wrevel wegnemen en een gerust gevoel creëren. Op mijn netvlies staan echter ook beelden gebrand van oproepen tot verdraagzaamheid die met de toorts in de hand worden vernietigd. Dat is ook een vorm van desinformatie, mijnheer Dewinter, waar u toch wel een patent op hebt. (*Applaus bij AGALEV, de SP, de VLD, VU&ID en de CVP*)

De heer Ludo Sannen : Ik heb geen enkel probleem met terechte protesten, wel met een vaststelling die ik net gedaan heb. Er is namelijk een oprukkende onverdraagzaamheid, een vorm van cultureel racisme en een verschrompelende gastvrijheid. Dit baart mij zorgen. Ik vraag de regering om dit tij te helpen keren. Onderwijs, welzijn en cultuur kunnen mee een antwoord proberen te geven, maar voor een democratisch Vlaanderen blijft het sociaal-cultureel werk onmisbaar. Wij gaan ervan uit dat de Vlaamse regering hiervoor dan ook in voldoende middelen blijft voorzien.

Deze begroting, mijnheer de minister-president, bevat interessante perspectieven. Ze geeft een aanzet tot het vernieuwend kwaliteitsbevorderend beleid dat deze regering wil voeren. Ze is voor onze fractie voldoende beloftevol en hoopgevend, en daarom zal onze fractie ze ook goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, laat mij starten met twee inleidende puntjes. Ten eerste ben ik zeer verheugd dat ik namens mijn fractie meteen bij de start van deze begrotingsbesprekingen het woord mag voeren. Dit wijst volgens mij op een verregaand vertrouwen.

Dat verregaande vertrouwen heb ik nodig om mijn tweede punt in te leiden, dat gericht is tot de CVP, hoewel er op het ogenblik erg weinig collega's van die partij aanwezig zijn. Ik richt mij in het bijzonder tot de woordvoerder, de fractievoorzitter van de CVP, die telkens weer probeert stokebrand te spelen, en die altijd denkt dat hij binnen de VU&ID-fractie allerlei dissonante klanken hoort.

Collega's van de oppositie, collega's van de meerderheid, ik wil hierin heel duidelijk zijn. Ik neem de woorden over die de minister-president tijdens een van de laatste commissies van Financiën gebruikt heeft : VU&ID is één en ondeelbaar. Waarschijnlijk werd het misverstand veroorzaakt door de manier waarop wij optreden. Wij zijn geen koele minnaars, wij zijn een emotionele partij, wij zijn een tikkeltje nerveus, mijnheer Sannen. Wij weten wat we willen en we willen wat we weten : een maximum aan autonomie voor Vlaanderen en een maximum aan kwaliteitsontwikkeling voor Vlaanderen. Ik zal hier later nog op terugkomen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Vandenbroeke, ik ga u toch even onderbreken. U hebt gezegd dat VU&ID geen partij is van koele minnaars en dergelijke meer, en dat u loyaal blijft aan de regering, maar ik wil u toch wijzen op de woorden van uw voorzitter, de heer Bourgeois. Hij verklaarde namelijk dat het Hermesakkoord op de eerste plaats komt, en daarna pas het Lambermontakkoord. Ik stel vast dat de regering vrijdag jongstleden uiteindelijk beslist heeft om beide akkoorden samen uit te voeren.

Wat ons betreft is dit geen probleem voor de Vlaamse regering, maar uw fractie zit in deze regering. Wat is het standpunt van de fractie daarover, en hoe gaat u het standpunt dat door uw partijvoorzitter ingenomen werd realiseren ? Hoe gaat u dat als fractie doen ? Gaat u deze begroting goedkeuren ? U hebt nochtans het drukkingsmiddel in handen. Als u zegt dat u eerst duidelijkheid wilt van de minister-president, dat u hierover keiharde garanties wilt, dan is het nu het moment. Nu kunt u het blokkeringsmechanisme in gang zetten, en zeggen : we keuren deze begroting niet goed zolang we geen zekerheid hebben dat deze Vlaamse regering achter ons standpunt staat en dit ook in de praktijk wil omzetten.

Hoe zit het daarmee ? Welk ander mechanisme is er om dit te realiseren ? Wat hier net is gezegd, dreigen opnieuw woorden in de wind te zijn. De Volksunie spreekt sterke taal om de Vlaamsgezinn-

Dewinter

de kiezer te lijmen, maar achteraf blijkt er niets van in huis te komen. Ik herhaal mijn vraag : hoe zult u dat realiseren ?

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer Dewinter, ik zou hier sowieso op teruggekomen zijn. U bent blijkbaar veel te nerveus. U verwijst naar mijn partijvoorzitter, de heer Bourgeois. Dat is een bijzonder integer man, maar wel iemand die weet wat hij wil. Zijn uitgangspunt is : *festina lente* – haast je langzaam. Er is wel degelijk progressie. Het Vlaams Blok, en in toenemende mate ook de CVP, wil echter op alles kritiek uiten. Wij willen op een geleidelijke manier een maximum aan Vlaamse autonomie realiseren. Door het voeren van gesprekken willen we op die manier ook tot een kwaliteitsvol Vlaanderen komen.

De opdracht van vandaag is evalueren. We kunnen dit op twee manieren doen : op korte termijn en op middellange termijn. Op korte termijn evalueren betekent even nagaan waar we mee bezig zijn. We zijn ongeveer 500 dagen bezig. We nemen de optie op nog 300 dagen erbovenop. Dan staan we aan de vooravond van 2002. We kunnen ook een middellange evaluatie maken : deze legislatuur versus de vorige, en wat komen zal.

Ik begin met de evaluatie op korte termijn. Is er na 500 dagen nu al sprake van een trendbreuk ? In menig opzicht is dat volgens mij wel het geval. Wat was het motto van de vorige regering, uiteraard onder druk van de omstandigheden ? Er was natuurlijk ook een visie, maar hoe dan ook was het motto : bezuinigen.

Wij zijn zeker niet bang voor bezuinigingen, wij opteren voor zuinig beheer en zuinig bestuur. Dit impliceert dat we met bekwame spoed blijven opteren voor schulddelging en blijven zorgen voor de passende reserveringen en voorzieningen : het Zorgfonds, het Pensioenfonds, enzovoort. Tegelijk wensen we echter de passende accenten te leggen overeenkomstig de maatschappelijke noden voor een kwaliteitsvol Vlaanderen, inclusief – waar het kan – fiscale verlichting.

Er is echter meer. We hebben ook aandacht voor de manier waarop het gebeurt. We houden van een doelmatigheidsanalyse. We willen een prestatie meting doen, en we willen de efficiëntie van de inzet van middelen controleren. Volgens mij is dit een wezenlijke kentering.

De kentering is pas ten gronde aanwijsbaar als we een historische dimensie inbrengen en als we een

en ander evalueren over iets langere termijn. Waar staat deze legislatuur ten opzichte van de vorige ? Wat is bij dit alles de inbreng van de VU&ID-fractie ? De komende jaren zal dit verhaal worden geschreven. Als de studenten van de heer Huyse het niet doen, dan wel die van de heer Elchardus, of van de heer Billiet, maar uiteraard zal ik hun pen niet vasthouden.

De teneur van de vorige regeerperiode lag vervat in de slogan 'Wat we zelf doen, doen we beter'. De huidige regering stelt : 'Wat we zelf doen, doen we anders'. Voor de VU&ID-fractie geldt echter slechts één ding : of het nu beter is, of anders, de vraag is of we het goed genoeg doen.

Het woordgebruik 'wat we zelf doen, doen we beter' van de vorige regeringen werd in het leven geroepen door toenmalig minister-president Geens. Zijn omschrijving was destijds zeer waardevol. Ze doet me zelfs denken aan een eminent literator, Louis Paul Boon, die met zijn Kapellekensbaan en vele andere romans een duidelijk sociaal engagement nam. Hij zei dat we Vlaanderen een geweten moesten schoppen. De heer Geens wist heel goed dat we pas in 1965 voor het eerst in 150 jaar een bruto regionaal product hebben gerealiseerd, dat per hoofd van de bevolking in Vlaanderen opnieuw hoger lag dan dat van de zuiderburen. We kwamen van ver, en we hebben een nieuw bewustzijn moeten creëren.

Dat streven naar een bewustzijn werd bijzonder ter harte genomen door de vorige minister-president, de heer Van den Brande. In het bijzonder sinds 1993, het jaar van het Sint-Michielsakkoord, heeft hij er alles aan willen doen, zowel in het binnenland als in het buitenland, om Vlaanderen opnieuw te positioneren op verschillende vlakken. In het buitenland deed hij dat vanuit het Comité der Regio's, en door middel van bilateraal overleg, in het binnenland onder meer met het dossier Vlaanderen-Europa 2002.

Dit werd merkwaardig genoeg niet door iedereen geapprecieerd. Toen de heer Boon stelde dat we Vlaanderen een geweten moesten schoppen, oogstte dat een zekere sympathie in intellectuele middens. Toen de vorige minister-president dat echter in binnenland en buitenland wilde sacraliseren, kwam er plots wat protest tegen. Het was blijkbaar niet meer zo koosjer. Nochtans was het goed bedoeld.

Dit brengt me bij de huidige legislatuur. Wij doen het anders. Mijnheer de minister-president, natuurlijk heerst er her en der op de oppositiebanken enige minachting omdat u het anders wil doen. Dat

Vandenbroeke

konden we horen in de toespraken van de heer Dewinter en de heer Van Rompuy. Deze regering wil on speaking terms blijven met de zuiderburen en met de federale overheid. We willen iets bereiken. Voorheen kon dit blijkbaar niet, met welke goede bedoelingen de heer Van den Brande zijn regering ook leidde.

We bereiken bepaalde resultaten, zoals bijvoorbeeld het Sint-Hedwigakkoord. Uiteraard, dames en heren van de oppositie, doet de VU&ID-fractie daar absoluut niet euforisch over. Er zitten immers nog oneindig veel schoonheidsfoutjes in, maar er wordt wel degelijk een manifest nieuwe stap gezet. Dat zijn de woorden van de minister-president. Dit is geen eindpunt, maar duidt op een duidelijke progressie die de autonomiegedachte van Vlaanderen ter harte neemt en verder uitdraagt.

Ik wil het ook even over de inbreng van de Volksunie hebben. Is dit alles goed genoeg? Neen. Tot het einddoel is bereikt, zal het voor ons nooit goed genoeg zijn. We willen de maximalisatie van de autonomie in een kwaliteitsvol Vlaanderen. Nerveus als we zijn, zullen we permanent vragen stellen. Ik meen evenwel niet dat die vragen dissonant zijn.

De leden van de oppositie schieten op alles. In navolging van mijn voorzitter, een integer man, wil ik stellen dat we elke vooruitgang een goede zaak vinden. We willen echter meer. We zullen permanent vragen stellen, ook aan deze regering. Oefenen we de bevoegdheden die we al hebben ook goed genoeg uit? Ik beschik nu niet over voldoende tijd om dit uit te diepen.

Wat de uitvoering van de akkoorden betreft, blijven we alert. Zullen het Hermesakkoord en het Lambermontakkoord voldoende correct worden uitgevoerd? We blijven tevens alert omdat we duidelijke vormen van recuperatie kunnen bespeuren en omdat we merken dat bepaalde mensen niet bereid zijn om bepaalde zaken uit te voeren.

Ik geef twee voorbeelden. Minister Reynders is blijkbaar niet bereid om de administratie betreffende de onroerende voorheffing en het kadastrale inkomen over te hevelen. Aangezien Vlaanderen hiervoor bevoegd is, is deze overheveling nochtans een evidentie. Minister Gabriëls is allesbehalve bereid om de administratie Landbouw over te hevelen. Deze overheveling vormt nochtans een onderdeel van het Hermesakkoord. Blijkbaar verloopt dit stroef.

Hoewel het niet mijn stijl is om mensen die ik waardeer te jennen, wil ik hier trouwens nog iets anders opmerken. De CVP moet voorzichtig zijn als ze ons aanvalt. Ik zetel ook als gemeenschaps senator. Onlangs heeft mevrouw de Bethune in de Senaat een motie ingediend betreffende ontwikkelingssamenwerking. Die motie stelt dat er dringend hoorzittingen moeten komen over de wenselijkheid van de overheveling van de ontwikkelingssamenwerking.

Ook het Vlaams Parlement heeft dergelijke hoorzittingen in het verleden georganiseerd. We waren het toen eens. Onze bevindingen zijn toen opgenomen in de beruchte resolutie waarnaar hier al meermaals is verwezen. Ik vraag me bijgevolg af waar de CVP eigenlijk mee bezig is. De vertegenwoordigers van de CVP spreken met een dubbele tong. In het Vlaams Parlement spelen zij de Vlaaming, maar in de Senaat proberen ze zaken te recupereren.

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb in de pers gelezen dat de heer Van der Maelen van de SP en de heer Boutmans van Agalev zich vragen stellen bij de overheveling van de ontwikkelingssamenwerking. Ik vermoed dat mevrouw de Bethune zich bijgevolg afvraagt wat die overheveling precies inhoudt, wat de implicaties ervan zijn en wat de interactie met het ministerie van Buitenlandse Zaken zal zijn. Indien de meerderheidspartijen SP en Agalev laten verstaan dat ze eigenlijk tegen deze overheveling gekant zijn, stelt mevrouw de Bethune zich wellicht vragen bij de eigenlijke overeenkomst en bij de consequenties van een eventuele overheveling.

Men mag niet stellen dat de CVP dit probeert af te remmen. Ik heb hier al een aantal keren zeer duidelijk gesteld dat de resoluties van het Vlaams Parlement de basis van het CVP-programma vormen. Hierover kunnen geen misverstanden bestaan. Wij staan niet op de rem. De meerderheidspartijen willen dit zelf niet uitvoeren.

Mevrouw Vandenbroeke, u mag ons de bal niet toespelen.

Trouwens, u hebt de CVP voor al die zaken niet nodig, want de Costa bestaat niet meer. Als landbouw, buitenlandse handel en ontwikkelingssamenwerking vandaag nog niet overgeheveld zijn, dan zou dat op den duur nog onze schuld zijn! Op den duur zou het nog de CVP zijn die dit alles tegenhoudt, net zoals in de commissie voor Onderwijs minister-president Dewael en de meerderheidspartijen de indruk hebben gewekt dat het onderwijs

Van Rompuy

tegen de CVP staakte omdat die partij vroeger bevoegd was voor onderwijs.

Mijnheer Vandenbroeke, mag ik alstublieft aandringen op een beetje intellectuele eerlijkheid? Ik weet wel dat u hier nu een soort argumentatie pro domo ontwikkelt, maar laat ons daar buiten. U hebt het nu voor het zeggen. U hebt die tweederdemeerderheid in al die assemblees en hebt de opposities niet nodig. Probeer dus in uw eigen club aan SP en Agalev duidelijk te maken dat ze die overheveling wel willen, want de heer Van der Maelen en staatssecretaris Boutmans hebben gezegd dat hen voor hen niet hoeft.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer Van Rompuy, ik kan enkel herhalen dat mijn club – om uw woord te gebruiken – één en ondeelbaar is. We weten wat we willen en we willen wat we weten. We stellen het trouwens bijzonder sterk op prijs dat u in het Vlaams Parlement de Vlaamse snaar met kracht betokkelt. Maar laten we eerlijk zijn. Als dit in het Lambermont-akkoord vervat zit en we daarbij uw collega's in de Senaat bezig zien en horen, dan hebben we daar op zijn zachtst gezegd wel enige twijfels bij.

De heer Eric Van Rompuy : Heeft mevrouw de Bethune gezegd dat zij tegen de overheveling van ontwikkelingssamenwerking is?

De heer Chris Vandenbroeke : Zij heeft in de Senaat een motie ingediend om dit in vraag te stellen.

De heer Eric Van Rompuy : Neen, zij wenst enkel meer duidelijkheid en dat is maar normaal ook in het kader van een dergelijke overdracht van bevoegdheden, zeker als de meerderheidspartijen daar tegen zijn. Maar ga uw gang.

De heer Chris Vandenbroeke : We zullen onze gang gaan.

De heer Eric Van Rompuy : Zelfs als staatssecretaris Boutmans en de heer Van der Maelen er tegen zijn? En waar blijft de overheveling van landbouw? Dat is toch perfect mogelijk. Maar heb ik uw partijvoorzitter dit weekend niet horen verklaren dat hij toch enige twijfels heeft?

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer Van Rompuy, ik hou van uw nerveuze stijl die bij mijn fractie past.

De heer Eric Van Rompuy : Ik ben niet nerveus. Ik heb heel veel geduld. (*Opmerking van minister Bert Anciaux*)

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ik wou de minister-president enkel duidelijk maken dat mijn fractie extra attent is en dat we niet enkel akkoord gaan met het gegeven 'wat we zelf doen, doen we beter of anders'.

Mijnheer de minister-president, het sierde u toen u in uw vroeger leven als minister van Cultuur besliste om zes maanden te gaan studeren. Maar nu hebt u, als minister-president, in plaats van zelf te beginnen studeren onmiddellijk 160 tot 170 mensen gemobiliseerd om een Kleurennota uit te schrijven. Het zou de bedoeling zijn daar een brede maatschappelijke, politieke, culturele, academische en economische reflectie aan te koppelen. Tot nader order is dit echter nauwelijks gebeurd. Ik meen wel begrepen te hebben dat daaromtrent vorige week in de regering bepaalde afspraken zijn gemaakt. (*Opmerking van minister-president Patrick Dewael*)

We hebben heel Vlaanderen arrondissement per arrondissement afgereisd en vorig weekend werd het hier, in dit parlement, gefinaliseerd. Telkens werd de inleiding door experts – Boudewijn Bouckaert, Josse Van Steenberghe, de voorzitter van de SERV, de voorzitter van de Unizo, enzovoort – vanuit een bijzonder open geest gegeven. Er volgde dan een reflectie die ons uiteindelijk deed stellen dat we akkoord kunnen gaan met uw Kleurennota, als die inderdaad de opvolger is van wat uw voorganger, de heer Van den Brande, ambieerde, namelijk het buitenlands en binnenlands positioneren van Vlaanderen. Aan een dergelijk schitterend project willen we inderdaad ten volle meewerken. We hopen dat dit de start zal vormen voor een nog veel breder debat. U zult dan zelf kunnen vaststellen dat wat ik hier zeg, volledig klopt en dat we perfect weten wat we willen en willen wat we weten. We zullen er alles aan doen om u hierbij te helpen.

Ik kom tot mijn besluit. Waarmee zijn we bezig? Afgerond zijn we vijfhonderd dagen bezig. Als we er nog driehonderd dagen bovenop doen, staan we – bij leven en welzijn – aan de vooravond van de begroting 2002. Wat hebben we totnogtoe verwezenlijkt? Wie niet ziende blind is, moet toegeven dat onze verwezenlijkingen niet onaardig zijn. Op minstens drie punten hebben we heel wat tot stand gebracht.

Ten eerste is er de welzijnssector. De sector vormde een enorm pijnpunt. Ik heb de gewoonte om in

Vandenbroeke

de commissie voor Welzijn naar mevrouw van Cleuvenbergen te luisteren. Ik supporter voor haar telkens wanneer ze het woord neemt. Met een grote regelmaat intervenueert ze, stelt ze vragen, en interpelleert ze met recht en rede over de zorgsector, de verpleegkunde, enzovoort. De sector blijft een acuut pijnpunt. De voorbije jaren had de sector het omwille van de omstandigheden heel moeilijk. We hebben veel gedaan. Inspelend op de witte woede, hebben we het dossier ter harte genomen. De behandeling ervan komt nu pas op kruissnelheid, inclusief de verwerking van de vele nepstatuten, zoals die van DAC'ers en gesco's. Ik zeg daarom in alle eerlijkheid en in naam van mijn fractie : goed gepresteerd.

Het tweede grote pijnpunt is nog steeds het onderwijs. Vijfhonderd dagen geleden werd gesteld dat binnen de enveloppe van 165 miljard frank, in 20 miljard frank kon worden voorzien voor het onderwijs. Van meet af aan heeft mijn fractie hetzelfde gezegd als tijdens de vorige legislatuur : dit is zwaar ondermaats en Vlaanderen onwaardig. Mijn collega, de heer Van Dijck, zal het straks nog over dit dossier hebben en hij zal mijn woorden zeker beamen. We hebben op een persconferentie meege-deeld dat geen 20 miljard frank, maar 40 tot 50 miljard frank voor het onderwijs nodig is.

Mijnheer Sannen, als dit bedrag wordt omgerekend in het licht van de totale enveloppe van 200 miljard frank, dan komt dit nog steeds maar neer op 20 percent. We hebben natuurlijk niet lukraak voor het bedrag gekozen. Het geld is nodig voor het verzekeren van de kwaliteit, en voor wat de CVP-fractievoorzitter met recht en rede onze grootste troef heeft genoemd : de kennismaatschappij. Daarnaast rekenen we op een surplus voor het wetenschapsbeleid, want op dat vlak laten we het ongelofelijk afweten in vergelijking met de vorige legislatuur.

Waarvoor hebben we dat geld dan nodig ? In de eerste plaats moet het gebouwenfonds worden ge-optimaliseerd. Zorg alstublieft voor een aange-naam schoolklimaat. Sowieso moet ook worden ge-zorgd voor meer comfort voor de leerkrachten en voor geëigende interventies. Er is evenwel ook nood aan geld voor de verloning van de leerkrachten. De show die nu wordt opgevoerd door de vakbonden, is bij momenten beschamend. De leerkrachten hebben geen nood aan 3 percent, ze hebben recht op minstens 6 of 7 percent.

Een studie zal nu uitwijzen welk percentage moet worden gehanteerd. Wij leven alvast in blijde ver-

wachting. Ik wil er wel op wijzen dat mijn fractie dezelfde analyse jaren geleden al heeft gemaakt aan de hand van een heel eenvoudige vergelijking : die van de maatschappelijke positie van een onderwijzer met die van een bouwvakker. Vijftig jaar geleden verdiende een doorsnee schoolmeester 50 percent meer dan een doorsnee bouwvakker. Twintig jaar geleden verdienden ze ongeveer evenveel. Vandaag verdient een bouwvakker ongeveer 20 percent meer dan een doorsnee schoolmeester. We verheugen er ons natuurlijk over dat de positie van de bouwvakkers zo fel verbeterd is. Hoe komt het echter dat de evolutie voor de leerkrachten niet zo verloopt ? Ik hoop dat dit ook aan de orde komt in de discussie naar aanleiding van de studie die in april verschijnt. De bereidheid om te investeren in het onderwijs is er wel. De minister-president heeft ook gelijk als hij zich afvraagt of alles zomaar moet kunnen voor onderwijs ? Er moeten inderdaad prestatiemetingen gebeuren en er moet een doelmatigheidsanalyse komen. We mogen ons niet laten inkapselen door denkkaders van 50 jaar geleden.

We scoren nog op een derde punt, met name de fiscale verlichting. Ik heb er inderdaad voor gepleit om de middelen voor de afcentiemen gedurende enkele jaren te gebruiken voor een verhoging van het onderwijsbudget. Ik heb dat inderdaad gezegd. We weten wat deze regering ambieert : de enveloppe van 20 miljard frank optrekken tot afgerond 50 miljard frank. De fiscaliteit moet worden gekoppeld, zoals federaal minister Reynders ook doet. Er moet worden getoetst aan de actualiteit. Momenteel is het beste van de conjunctuurevolutie voorbij. U hoort me niet spreken van recessie. De groei-euforie is wel voorbij. Mijn fractie hecht enorm veel belang aan binnenlandse koopkracht. Dat is de motor van de economische ontwikkeling. De binnenlandse koopkracht moet niet worden bedorven door het maximaliseren van de fiscale druk. Wat eraf kan, is mooi meegenomen.

We hadden aanvankelijk een enveloppe vooropgesteld van 165 miljard frank. Dat is ondertussen afgerond tot 200 miljard frank. Dat geld is ongeveer besteed. We hebben wel nog 800 dagen te gaan. We zitten nog maar halverwege. Kunnen en mogen we dan niets meer doen dan enkel uitvoeren wat nu is beslist ? We moeten in de meerderheid nagaan – misschien zelfs gesteund door de oppositie – wat er nog tot de mogelijkheden behoort. We zullen accenten moeten leggen. Het geld dat er nog bijkomt, moet zuinig worden besteed.

We willen twee accenten leggen. Na het onderwijs hebben we een tweede troef : onze geografische

Vandenbroeke

ligging. We werden daarmee de recordhouders op het vlak van openheid en economie. We halen 45 percent export op het BNP plus import. Die openheid vormt mee de reden waarom multinationals in de jaren zestig en zeventig massaal hiernaartoe kwamen. We zijn die openheid aan het verliezen. We zijn aan het dichtslibben. Het vervoer van mensen en goederen loopt vast. We zien het verkeer ruim, we rekenen de snelwegen van de technologie erbij. Laten we daarvan een prioriteit maken.

Een ander accent is de opruiming van de smurrie. In de 'golden sixties' en de 'silver seventies' is onze economie en industrie in een fenomenaal tempo gegroeid. Op ecologisch gebied was dat onverantwoord. Dat mogen we niet ontkennen. We leven in een vervuild Vlaanderen. We willen economisch gezien blijven groeien maar dan ecologisch verantwoord. Intussen moeten we de schade herstellen. We moeten de 'black' en 'brown' sites opruimen. Dat zal geld kosten.

Deze twee punten zijn mijn fractie dierbaar. Wellicht zijn er ook andere. Dat zal tot discussies leiden. Moet u daarom over onenigheid spreken, leden van de oppositie? Neen, integendeel, steun ons. VU&ID wil een maximum aan autonomie in een kwaliteitsvol Vlaanderen. Dat ambiëren we samen met deze regering. De stemverklaring laat ik aan mijn fractievoorzitter over. (*Applaus bij VU&ID*)

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik dank de heer Vandenbroeke voor zijn woorden over het eerste scorepunt van de regering, maar ik had verwacht dat hij dat zou onderbrengen bij de doelstellingen voor de toekomst. Het omzetten van de nepstatuten naar reguliere is zeer belangrijk, maar de nood aan handen blijft bestaan. Ik hoop dat de heer Vandenbroeke ons op dat punt zal steunen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag. Wij komen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.01 uur.*
